

Lleis

Llei 9/2026, del 7 de maig, del Registre Civil.

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 7 de maig del 2026 ha aprovat la següent:

Llei 9/2026, del 7 de maig, del Registre Civil

Exposició de motius

Títol I. Disposicions generals

Article 1. Naturalesa i règim jurídic del Registre Civil

Article 2. Objecte del Registre Civil

Article 3. Competència del Registre Civil

Títol II. Organització i estructura

Capítol primer. Organització

Article 4. Caràcter únic

Article 5. Adscripció administrativa

Article 6. Registradors civils

Article 7. Provisió dels càrrecs i dotació pressupostària

Article 8. Personal administratiu

Article 9. Deures d'abstenció i incompatibilitats

Article 10. Deure de secret

Article 11. Responsabilitats

Article 12. Ministeri Fiscal

Article 13. Inspecció del Registre Civil

Capítol segon. Estructura

Article 14. Caràcter electrònic

Article 15. Seu electrònica

Article 16. Accés i comunicació telemàtiques

Article 17. Signatura electrònica

Article 18. Protecció de dades personals

Article 19. Foli personal

Títol III. Principis registrals

Article 20. Legalitat

Article 21. Presumpció d'exactitud

Article 22. Eficàcia probatòria

Article 23. Publicitat

Article 24. Oposabilitat

Títol IV. Els assentaments registrals i els procediments per a la seva pràctica

Capítol primer. Els assentaments

Article 25. Concepte i procediments per a la seva pràctica

Article 26. Assentaments electrònics

Article 27. Competència per a estendre els assentaments i signatura

Article 28. No alteració dels assentaments signats

Article 29. Llengua oficial

Article 30. Classes d'assentaments

Article 31. Contingut dels assentaments

Article 32. Inscripcions

Article 33. Anotacions
Capítol segon. Els procediments registrals
Secció primera. Disposicions comunes
Article 34. Persones legitimades per a promoure i intervenir en els procediments registrals
Article 35. Representació
Secció segona. Procediment ordinari d'inscripció
Article 36. Títols d'accés al Registre Civil
Article 37. Documents
Article 38. Declaracions
Article 39. Deures i facultat de promoure la inscripció o anotació registrals
Article 40. Qualificació registral
Article 41. Comprovacions prèvies
Article 42. Decisió qualificadora i recursos
Article 43. Conservació i custòdia de la documentació
Secció tercera. Els expedients registrals
Article 44. Supòsits en què han de ser instruits
Article 45. Persones legitimades
Article 46. Tramitació
Article 47. Recurs
Secció quarta. Procediments jurisdiccionals
Article 48. Actuacions que competeixen a la batllia
Títol V. Fets i actes amb constància registral
Capítol primer. Naixements
Article 49. Inscripció de naixement
Article 50. Persones obligades a declarar el naixement
Article 51. Inscripció fora de termini
Article 52. Contingut i formalització de la declaració
Article 53. Acreditació de les circumstàncies del naixement
Article 54. Part múltiple
Article 55. Mencions de la inscripció de naixement
Article 56. Inscripció de naixement de menors abandonats
Article 57. Mencions de la inscripció de naixement dels menors abandonats
Capítol segon. Sexe
Article 58. Menció del sexe en la inscripció de naixement
Article 59. Modificació de la menció registral del sexe
Article 60. Efectes de la modificació de la menció registral del sexe
Capítol tercer. Filiació
Secció primera. Filiació per naturalesa o per reproducció assistida
Subsecció primera. Maternitat
Article 61. Maternitat de la dona gestant
Article 62. Maternitat de la parella de la dona gestant
Article 63. Determinació de la maternitat en expedient registral
Article 64. Determinació o exclusió de la maternitat per sentència
Subsecció segona. Paternitat
Article 65. Paternitat del marit o parella en unió estable de la mare
Article 66. Reconeixement de paternitat i les seves formes
Article 67. Reconeixement de fills menors d'edat
Article 68. Reconeixement de fills majors d'edat
Article 69. Determinació de la paternitat en expedient registral
Article 70. Determinació o exclusió de la paternitat per sentència
Secció segona. Filiació adoptiva
Article 71. Constància registral de la preadopció

- Article 72. Inscripció de la filiació adoptiva
Article 73. Extinció de l'adopció
Capítol quart. Nom i cognoms
Article 74. Dret al nom
Article 75. Nom propi
Article 76. Elecció del nom propi
Article 77. Adaptació i canvi ordinari del nom propi
Article 78. Canvi del nom propi per raó d'identitat de gènere
Article 79. Determinació i ordre dels cognoms
Article 80. Inversió dels cognoms
Article 81. Adaptació i canvis de cognom per declaració de la persona interessada
Article 82. Canvi o unió de cognoms per expedient registral
Article 83. Canvi de cognoms per canvis en la filiació
Article 84. Cognoms en cas de limitació d'efectes de la filiació o de privació de l'autoritat parental
Article 85. Cognoms en cas d'abandonament
Article 86. Constància registral del canvi de nom o cognoms
Article 87. Disposicions comunes a les modificacions de nom i de cognoms
Article 88. Reconeixement de resolucions estrangeres sobre canvi de nom o cognoms
Capítol cinquè. Nacionalitat
Article 89. Constància registral de la nacionalitat
Capítol sisè. Autoritat parental i representacions legals de menors
Article 90. Resolucions relatives a l'autoritat parental i a l'atribució de funcions tutelars
Article 91. Títol d'inscripció i deure o facultat de promoure-la
Article 92. Tutela i administració patrimonial de béns de menors
Article 93. Defensor judicial de menors
Article 94. Administració particular de béns de menors
Capítol setè. Emancipació i curatela de menors
Article 95. Títol d'inscripció
Article 96. Anotació de l'emancipació tàcita per vida independent
Article 97. Efectes de la inscripció de l'emancipació
Article 98. Curatela de persona emancipada
Capítol vuitè. Matrimonis
Secció primera. Expedient matrimonial
Article 99. Tramitació de l'expedient
Article 100. Dispensa d'impediments
Article 101. Caducitat de l'autorització del matrimoni
Article 102. No necessitat d'expedient matrimonial civil
Secció segona. Inscripcions relatives al matrimoni
Article 103. Inscripció de matrimoni celebrat al Principat
Article 104. Inscripció de matrimoni celebrat a l'estranger
Article 105. Efectes de la inscripció de matrimoni
Article 106. Inscripcions relatives al règim econòmic matrimonial
Article 107. Efectes de les inscripcions relatives al règim econòmic matrimonial
Article 108. Inscripcions de sentències de nul·litat matrimonial, separació o divorci
Capítol novè. Unions estables de parella
Article 109. Tramitació de l'expedient
Article 110. Inscripció de la unió estable de parella i règim d'eficàcia
Article 111. Inscripció de l'extinció de la unió estable de parella
Capítol desè. Curateles, apoderaments i altres mesures i càrrecs de suport o protecció a persones amb discapacitat
Secció primera. Mesures i càrrecs de suport
Article 112. Títol d'inscripció i deure o facultat de promoure-la

- Article 113. Inscripció de les mesures de suport
Article 114. Càrrecs per a la provisió de suport
Article 115. Inscripció de poders preventius
Article 116. Disposicions sobre curatela futura
Secció segona. Patrimonis protegits
Article 117. Inscripció de la constitució i administració de patrimonis protegits
Capítol onzè. Altres limitacions a les facultats d'administració o disposició patrimonial
Article 118. Inscripció de restriccions a l'administració de béns
Capítol dotzè. Declaracions judicials de desaparició i d'absència
Article 119. Desaparició de persona
Article 120. Absència
Capítol tretzè. Defuncions i declaracions de mort
Secció primera. Constància registral de la defunció
Article 121. Inscripció de defunció
Article 122. Persones obligades a declarar la defunció
Article 123. Certificat mèdic de defunció
Article 124. Circumstàncies de la mort
Article 125. Declaració fora de termini
Article 126. Mencions de la inscripció de defunció
Article 127. Eficàcia de la inscripció i constància registral
Article 128. Defuncions abans de la inscripció de naixement i defuncions prenatales
Article 129. Llicència d'inhumació o incineració
Secció segona. Declaració judicial de mort
Article 130. Inscripció de la declaració judicial de mort
Article 131. Anotació de la sol·licitud de declaració de mort
Títol VI. La publicitat registral
Article 132. Mitjans de publicitat
Article 133. Competència per expedir certificacions
Article 134. Classes de certificacions
Article 135. Certificacions literals
Article 136. Certificacions en extracte
Article 137. Publicitat d'assentaments amb irregularitats
Article 138. Dades amb publicitat restringida
Article 139. Legitimació per a l'accés a dades de publicitat restringida
Article 140. Publicitat de la filiació adoptiva
Article 141. Sol·licitud de certificacions per l'autoritat eclesiàstica
Article 142. Accés a dades i documentació registral per l'autoritat judicial
Article 143. Publicitat de documentació arxivada o incorporada a actuacions registrals
Títol VII. Dret internacional privat
Capítol primer. Competències del Registre Civil per raó de la matèria
Article 144. Competència en matèria de naixements
Article 145. Competència en matèria de filiació adoptiva
Article 146. Competència en matèria d'autoritat parental i representació legal de menors
Article 147. Competència en matèria d'emancipació i curatela de menors
Article 148. Competència en matèria matrimonial
Article 149. Competència en matèria de règim econòmic matrimonial
Article 150. Competència en matèria de nul·litat matrimonial, separació i divorci
Article 151. Competència en matèria d'unions estables de parella
Article 152. Competència en matèria de mesures de suport
Article 153. Competència en matèria de patrimonis protegits
Article 154. Competència en matèria de desaparició i d'absència
Article 155. Competència en matèria de defunció

Capítol segon. Accés al Registre Civil de resolucions i documents públics estrangers
Article 156. Accés de documents estrangers i equivalència de funcions
Article 157. Autenticitat i traducció
Article 158. Resolucions judicials estrangeres
Article 159. Documents públics estrangers
Article 160. Documents canònics
Article 161. Declaracions de coneixement o voluntat
Article 162. Acreditació del contingut i vigència de la llei estrangera aplicable als fets i actes relatius a l'estat civil
Disposició addicional primera. Comunicació de naixements i defuncions pels centres sanitaris
Disposició addicional segona. Aplicació analògica
Disposició addicional tercera. Integració del Registre d'Unions Estables de Parella
Disposició transitòria primera. Procediments en tramitació
Disposició transitòria segona. Trasllat de les dades registrals als nous folis personals
Disposició transitòria tercera. Publicitat formal
Disposició derogatòria única
Disposició final primera. Modificació de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família
Disposició final segona. Modificació de la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil
Disposició final tercera. Modificació de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort
Disposició final quarta. Interoperabilitat i seguretat
Disposició final cinquena. Caràcter de llei qualificada
Disposició final sisena. Desplegament reglamentari
Disposició final setena. Textos consolidats
Disposició final vuitena. Entrada en vigor

Exposició de motius

Aquesta Llei renova el marc legal en el qual opera la institució del Registre Civil. D'una banda, en modernitza el funcionament, en consonància amb el procés d'implantació progressiva de l'administració electrònica en tots els àmbits de la gestió pública al Principat d'Andorra. D'altra banda, actualitza la relació dels fets i actes que el Registre fa públics, precisant-se el règim d'accés, els termes en què s'hi inscriuen o anoten i la forma com es fa efectiva la publicitat.

Amb aquest nou marc legal es reitera també, quasi tres dècades després de l'aprovació de la Llei del Registre Civil de l'11 de juliol de 1996, el compliment del mandat constitucional de regular la condició civil de les persones, segons previst a l'apartat 1 de l'article 13 de la Constitució del Principat d'Andorra, en la mesura que la regulació d'aquesta condició civil pressuposa necessàriament l'existència d'una institució que en doni publicitat i proporcioni la imprescindible seguretat jurídica que ha d'existir entorn de la identitat de les persones i les seves relacions personals i familiars.

El Registre Civil, en efecte, és un instrument essencial en qualsevol ordenament jurídic per a acreditar l'esdeveniment dels fets i els actes que ens defineixen jurídicament com a persones i que ens confereixen qualitats que poden ser font de drets, de deures o d'efectes jurídics en la vida personal, familiar o comunitària.

La renovació de la legislació reguladora del Registre Civil està motivada en part per raons tecnològiques i en part per raons de necessitat i d'oportunitat jurídica, vinculades al desenvolupament del dret de la persona i de la família i a l'evolució demogràfica i sociològica del Principat d'Andorra.

En l'ordre tecnològic, la nova Llei abandona la gestió del Registre per mitjà de llibres i implanta un nou sistema de registre electrònic. El nou registre haurà d'acabar amb el predomini de la documentació en paper: es preveu que empri mitjans electrònics per a emmagatzemar la informació que custodia, per a tramitar els procediments registrals, per a practicar els assentaments i per a subministrar informació a les persones interessades a conèixer les dades registrals.

Les matèries objecte de registre deixen d'ordenar-se en seccions (de naixements, de matrimonis, de defuncions i de serveis comuns a les altres seccions) i s'estableix un nou sistema de compilació de dades basat en els folis personals. El foli personal és un espai assignat a cada persona en el qual s'agruparan consecutivament, del naixement a la defunció, tots els assentaments dels fets i actes relatius a la seva identitat, la seva condició civil i les altres circumstàncies que hagin de ser assentades en el Registre. El tractament informàtic de les dades permetrà recuperar-les i interconnectar-les amb les dades d'altres persones de manera immediata, facilitant l'accés a la informació registral i agilitant la prestació del servei, tant per als usuaris individuals que acreditin tenir interès a conèixer dades d'alguna persona com per a les administracions públiques quan els pugui convenir disposar de dades agregades a efectes estadístics.

En l'ordre tècnic-jurídic, la nova Llei preserva les característiques essencials del sistema registral civil andorrà: un sistema de registre civil únic, que passa a adscriure's expressament a la persona titular del ministeri de justícia, amb atribució de l'exercici de les funcions registrals a registradors civils amb la condició de funcionaris públics, amb legitimació del Ministeri Fiscal per a promoure procediments registrals i intervenir-hi d'acord amb les lleis, i amb control jurisdiccional de les resolucions dictades en els procediments registrals. Es mantenen també, ara exposats amb millor ordenació sistemàtica, els principis registrals de legalitat, presumpció d'exactitud, eficàcia probatòria de les inscripcions registrals, publicitat del contingut del registre i oposabilitat a tercers dels fets o actes inscrits a partir de la data dels assentaments.

La nova regulació del Registre Civil ha vingut particularment propiciada per les novetats que ha introduït en el dret de la persona i de la família la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família. Aquesta Llei ja va tenir present la necessitat d'adaptar la legislació registral civil i ho va fer per mitjà de la seva disposició final segona, la qual donava nova redacció a un nombre substancial de preceptes de la Llei del Registre Civil de l'11 de juliol de 1996. Tanmateix, la profunditat dels canvis introduïts en diverses institucions del dret de la persona i de la família feia de tot punt aconsellable escometre una revisió i actualització integral del dret registral civil.

La conveniència d'aquesta actualització queda reflectida en el tractament que la nova Llei fa de la constància registral de diversos fets, actes o circumstàncies que han hagut de començar a accedir al Registre Civil arran de l'aprovació de la dita Llei qualificada 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família o que era raonable que hi accedissin en termes o amb matisos diferents de com s'establia en el dret anterior. Això es posa de manifest, per exemple, en el règim de registre de les filiacions derivades de la pràctica de tècniques de reproducció assistida, matèria en la qual ha calgut adaptar el dret registral als sistemes civils de determinació de la paternitat o la maternitat. Les modificacions en el dret de filiació, al seu torn, han conduït a revisar les normes sobre determinació, adaptació i canvi dels noms o dels cognoms de les persones.

També són remarcables les novetats que ha generat el nou règim jurídic de suport a les persones amb discapacitat, que incideix en la constància registral de les curateles, els apoderaments i altres càrrecs de suport, siguin preventius o amb eficàcia immediata, com també en la possibilitat que sigui inscrita la constitució i el règim d'administració dels patrimonis protegits.

Igualment, la regulació civil de les declaracions judicials de desaparició o d'absència ha guanyat també reflex registral, no només amb la inscripció de la declaració judicial corresponent sinó també amb la inscripció de la constitució, modificació i extinció dels càrrecs de protecció de la persona desapareguda o absent i del seu patrimoni en aquestes situacions.

Particular esment mereix la incorporació al Registre Civil de la constitució i extinció de les unions estables de parella, que fins ara eren objecte d'inscripció en un registre separat, el Registre d'Unions Estables de Parella. Aquesta diversitat d'instruments registrals era poc justificable, si es tenen en compte les funcions que complia aquest registre –anàlogues a les que compleix el Registre Civil respecte del matrimoni– i el fet que la seva gestió, com també la tramitació de l'expedient previ a la constitució de les unions estables, estava encomanada a les persones encarregades del Registre Civil.

Cal destacar, finalment, la incorporació al nou text legal d'un conjunt ampli de disposicions que aborden la problemàtica que plantegen en l'àmbit registral els fets, actes i relacions jurídiques amb elements de dret internacional privat.

Sociològicament, és ben sabut que el Principat d'Andorra té una composició altament internacional i molt heterogènia. Això té una evident repercussió en l'àmbit registral, en la mesura que moltes de les situacions o relacions amb efectes jurídics que neixen, es desenvolupen o s'extingeixen en el territori nacional presenten elements d'estrangeria que les vinculen a ordenaments jurídics diferents de l'andorrà, però, tanmateix, cal que n'hi hagi constància en el Registre Civil del Principat d'Andorra.

La Llei del Registre Civil de l'11 de juliol de 1996 era conscient d'aquesta problemàtica, però no va incloure normes de dret internacional privat, llevat d'algun supòsit molt particular i del principi general que ordenava la constància registral de tots els fets i actes que afectessin persones de nacionalitat andorrana, amb independència del lloc on s'haguessin produït, i també dels que afectessin persones estrangeres, si havien tingut lloc en territori andorrà. La pràctica registral va complementar adequadament el dèficit normatiu, però la creixent complexitat de l'ordenament i l'increment de les relacions personals i familiars amb elements d'estrangeria feia molt convenient dotar aquests supòsits de més precisió i seguretat jurídica.

La Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, va emprendre aquesta tasca, en regular la competència de les autoritats andorranes, la fixació de la Llei aplicable i el reconeixement d'actes i resolucions estrangers en l'àmbit personal i familiar. Ara, aquesta nova Llei del Registre Civil continua el desplegament normatiu d'aquesta matèria en l'àmbit registral. Ho fa precisant la competència del Registre Civil en totes les matèries que han d'accedir-hi i, en particular, l'estén a la inscripció o anotació de molts fets i actes que afecten persones estrangeres que tenen residència legal, efectiva i permanent al Principat d'Andorra.

La Llei precisa els supòsits en què la constància registral és imperativa i els supòsits en què és facultativa, i la manera com accedeixen al registre les resolucions i documents públics estrangers en què han de basar-se els assentaments registrals. La Llei també facilita l'accés al Registre d'actes que han tingut lloc a l'estranger a partir de la seva correspondència amb les institucions del dret andorrà. Se n'exceptuen només les unions estables de parella, matèria en la qual la gran diversitat de models i d'efectes en el dret comparat fa aconsellable que, a efectes del seu accés al Registre Civil, la relació de parella s'hagi constituït sempre d'acord amb el dret andorrà. La Llei preveu també com cal procedir si el primer assentament que s'ha de practicar no és el de naixement, cas en el qual es facilita l'obertura de foli personal amb una anotació de l'historial registral previ de la persona –si més no, del seu naixement– a l'únic efecte que serveixi de suport a la nova inscripció.

La Llei està integrada per un índex i s'estructura en set Títols, 162 articles, tres disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i vuit disposicions finals.

De la part final de la Llei és remarcable el règim transitori, que dona compte del fet que la implantació del nou registre electrònic exigirà passar per un període en el qual hauran de coexistir el nou sistema registral i el preexistent. Aquesta situació no és estranya al Principat d'Andorra, on durant molt temps el Registre Civil ha conviscut amb els registres parroquials i s'ha nodrit de la informació que proporcionaven. El règim de transitorietat de la present Llei preveu que, a partir de l'inici efectiu de l'activitat del registre electrònic, es vagin obrint folis personals no només als nounats sinó també a tota persona de la qual es requereixi assentar en el Registre Civil alguna eventualitat que l'afecti, llevat que es tracti de la seva defunció. En obrir nou foli, caldrà bolcar-hi tota la informació registral vigent de la persona de la qual donin publicitat els llibres preexistents mantenint l'historial complet i la traçabilitat dels assentaments antics. Aquest règim transitori de trasllat progressiu de les dades contingudes en els llibres actuals deixa, tanmateix, oberta la possibilitat que el Govern pugui adoptar en qualsevol moment les disposicions necessàries per a facilitar un procediment de trasllat més expeditiu, dotant al Registre dels mitjans humans i materials adients que ho facin possible.

Com a darrer extrem a destacar, és necessari referir que les disposicions finals primera i segona modifiquen, respectivament i de forma puntual, la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família i la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil, per adaptar la regulació

que contenen a les disposicions previstes en aquesta Llei. Tanmateix, la disposició final tercera modifica la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort per introduir-hi modificacions pel que respecta la figura dels heretaments i per suprimir la regulació relativa als béns troncal.

En la disposició final quarta s'encomana al Govern elaborar i aprovar les normes tècniques d'interoperabilitat per a possibilitar l'intercanvi de dades i d'informació entre les administracions públiques, amb els diferents organismes i amb la ciutadania.

En la disposició final cinquena es declara el caràcter qualificat dels articles 7, 9 i 10 així com de la disposició final primera. Finalment s'encomana al Govern que presenti els projectes de consolidació de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, de la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil, i de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort, amb la incorporació de totes les modificacions que s'hi ha introduït. Per últim la disposició final vuitena regula l'entrada en vigor.

Títol I. Disposicions generals

Article 1. *Naturalesa i règim jurídic del Registre Civil*

1. El Registre Civil del Principat d'Andorra és una institució pública que proporciona constància oficial dels fets i actes relatius a la identitat i condició civil de les persones i altres circumstàncies personals previstes per les lleis.
2. L'organització, l'estructura i el funcionament del Registre Civil es regeixen per aquesta Llei i per les disposicions legals o reglamentàries que la desenvolupin.

Article 2. *Objecte del Registre Civil*

1. Constitueixen l'objecte del Registre Civil els fets i actes relatius a la identitat de la persona, la seva condició civil i les altres circumstàncies personals que les lleis declaren inscripcions o susceptibles de constància registral.
2. Accedeixen al Registre Civil els fets, els actes i les circumstàncies següents:
 - a) El naixement.
 - b) El sexe.
 - c) La filiació.
 - d) El nom i els cognoms.
 - e) La nacionalitat.
 - f) L'autoritat parental, la tutela i altres modalitats d'atribució de funcions tutelars o de representació legal de persones menors d'edat.
 - g) L'emancipació i la curatela de les persones emancipades.
 - h) El matrimoni i la separació, la dissolució i la nul·litat matrimonials.
 - i) La constitució i l'extinció de les unions estables de parella.
 - j) Els pactes de constitució i les modificacions del règim econòmic matrimonial.
 - k) Les curateles, els poders preventius i altres mesures voluntàries o judicials de suport a les persones amb discapacitat.
 - l) La constitució i el règim dels patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.
 - m) Les limitacions a les facultats d'administració o disposició patrimonial.
 - n) La defensa judicial de persones desaparegudes i la declaració d'absència i la curatela de persones absents.
 - o) La declaració de mort.
 - p) La defunció.

Article 3. *Competència del Registre Civil*

1. Han de constar en el Registre Civil del Principat d'Andorra, d'acord amb aquest precepte i amb les disposicions del capítol primer del títol VII, els fets i actes que afectin persones de nacionalitat andorrana, sigui quin sigui el lloc on es produeixin, i els que afectin persones estrangeres amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra o que es produeixin en territori andorrà.

2. Si el primer assentament d'una persona que s'ha de practicar al Registre Civil no és la inscripció de naixement, cal procedir d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 19.

Títol II. Organització i estructura

Capítol primer. Organització

Article 4. *Caràcter únic*

El Registre Civil és únic per a tot el Principat d'Andorra i té les competències que estableixen la present Llei i les disposicions reglamentàries que la desenvolupin.

Article 5. *Adscripció administrativa*

1. Com a servei públic, el Registre Civil depèn de la persona titular del ministeri de justícia.

2. Són funcions de la persona titular del ministeri de justícia:

- a) Actuar com a autoritat encarregada en matèria de cooperació internacional sobre el Registre Civil, en els termes previstos pels instruments internacionals aplicables en aquest àmbit.
- b) Promoure l'elaboració de les disposicions reglamentàries de desenvolupament d'aquesta Llei.
- c) Ordenar la planificació estratègica i elaborar i implantar programes de qualitat del servei públic que presta el Registre Civil.
- d) Altres que li atribueixin les lleis.

Article 6. *Registradors civils*

1. L'exercici de la funció registral correspon a les persones encarregades del Registre Civil, amb el nom de registrador o registradora civil i la qualitat de titular o de suplent.

2. Són funcions dels registradors civils la qualificació dels títols que han d'accedir al Registre i la pràctica de les inscripcions i anotacions registrals. Sota la seva responsabilitat, els registradors poden delegar l'exercici de funcions registrals en el personal al servei de l'oficina del Registre, en els termes i amb els límits que s'estableixin reglamentàriament.

3. Els registradors civils tenen autonomia en les seves qualificacions i en les resolucions que dicten en exercici de la seva funció registral, les quals són susceptibles dels recursos establerts legalment. L'autonomia funcional dels registradors s'entén sens perjudici de les funcions de vigilància que corresponen a la Inspecció del Registre.

4. Correspon al registrador titular la direcció de l'oficina del Registre Civil, sota la dependència funcional del ministeri competent en matèria de justícia.

5. Mentre actua el registrador titular, el suplent exerceix les funcions i compleix les tasques que el primer li encomana i li està subordinat. Tanmateix, quan el registrador suplent ha d'exercir funcions registrals per vacances, absència, impossibilitat o delegació del registrador titular, o per qualsevol altra causa, segons es determini reglamentàriament, actua amb la mateixa autonomia que aquest d'acord amb l'establert en l'apartat 3.

Article 7. *Provisió dels càrrecs i dotació pressupostària*

1. Els registradors civils titular i suplent són personal funcionari. Les seves places han de ser cobertes per persones titulades en dret i es proveeixen pel procediment i amb els requisits establerts en la legislació reguladora de la funció pública. Les bases de la convocatòria han d'informar de les proves selectives que cal superar.

2. El pressupost general de l'Estat ha d'incloure sempre la dotació per als càrrecs de registrador titular i de registrador suplent, sigui quina sigui la permanència en el càrrec de les persones que els exerceixin.

Article 8. Personal administratiu

1. El personal administratiu al servei del Registre Civil s'ocupa de les tasques auxiliars i d'oficina. Tant en l'exercici de funcions registrals com en les d'ordre administratiu general, el personal queda subjecte a les lleis i els reglaments que ordenen la seva actuació i a la direcció dels registradors civils. En l'exercici de funcions registrals, el personal només rep ordres del registrador civil titular o, si escau, del suplent.
2. El Registre només pot disposar de treballadors públics interins per a tasques específiques de durada limitada. Els treballadors públics interins no poden tenir al seu càrrec la pràctica d'inscripcions o anotacions registrals, l'expedició de certificacions o la recepció de declaracions, ni poden actuar en la instrucció d'expedients.

Article 9. Deures d'abstenció i incompatibilitats

1. Els registradors civils, titular o suplent, i el personal administratiu al servei del Registre Civil no poden realitzar actes ni participar en la tramitació d'expedients en què siguin part interessada, en què hagin d'intervenir com a procurador o representant, o en què concorrin els motius d'abstenció regulats en el Codi de l'Administració.
2. En cas que el deure d'abstenció a què es refereix l'apartat 1 afecti simultàniament els registradors titular i suplent, cal posar-ho en coneixement de la persona titular del ministeri de justícia amb la finalitat que autoritzi expressament l'un o l'altre a realitzar l'acte o a participar en la tramitació de l'expedient.
3. Els registradors civils i el personal administratiu al servei del Registre Civil estan subjectes al règim d'incompatibilitats regulat en la Llei de la funció pública i no poden exercir les professions d'advocat, gestor o procurador ni, en general, prestar serveis al públic de caràcter jurídic, siguin remunerats o gratuïts. L'exercici dels seus càrrecs és incompatible amb qualsevol altra activitat dins de la funció pública i de l'Administració de Justícia, llevat d'altres funcions o actuacions registrals que per llei els puguin ser atribuïdes.

Article 10. Deure de secret

1. Els registradors civils i el personal administratiu al servei del Registre Civil tenen el deure de guardar secret respecte de tota la informació que coneguin per raó de l'exercici de les seves funcions i de la realització de les activitats que se'ls hagi confiat.
2. L'incompliment del deure de secret constitueix una falta disciplinària en els termes previstos per la legislació reguladora de la funció pública, i comporta la imposició de les sancions que s'hi estableixen, a més de les responsabilitats civils i penals en què la persona infractora hagi incorregut.

Article 11. Responsabilitats

1. A efectes de l'aplicació del règim disciplinari establert en la legislació reguladora de la funció pública, són constitutives de falta, si es cometen dolosament o per negligència greu, les conductes següents:
 - a) L'omissió de la pràctica d'un assentament.
 - b) La pràctica d'un assentament de manera incompleta o amb falsedats.
 - c) El lliurament de certificats o la realització de declaracions no conformes amb el contingut dels assentaments registrals o dels arxius.
 - d) L'incompliment o inobservança de les instruccions donades als registradors en els procediments d'inspecció.
2. Les faltes a què es refereix l'apartat primer són molt greus si en resulta un perjudici per a l'Administració o per als ciutadans, i són greus en qualsevol altre cas.
3. L'exigència de responsabilitat disciplinària als registradors civils i al personal administratiu al servei del Registre Civil s'entén sens perjudici de la responsabilitat civil i penal en què puguin incórrer per incompliment dels seus deures i les seves obligacions.

Article 12. *Ministeri Fiscal*

1. El Ministeri Fiscal intervé, en defensa de la llei i de l'interès general, en tots els processos relatius a la identitat i la condició civil de les persones.
2. El Ministeri Fiscal està legitimat activament per promoure els procediments registrals a fi d'adequar el contingut del Registre a la realitat extraregstral i per a intervenir-hi en els termes que estableixen les lleis.

Article 13. *Inspecció del Registre Civil*

1. La Inspecció del Registre Civil correspon a la persona que ocupi la presidència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
2. L'inspector visita personalment les oficines del Registre Civil una vegada a l'any amb caràcter ordinari i sempre que ho consideri necessari amb caràcter extraordinari. L'inspector, a fi de constatar el compliment de la legalitat vigent, pot examinar els llibres, els expedients i qualsevol altre document que estimi convenient i verificar el funcionament de l'aplicació informàtica per mitjà de la qual es practiquen els assentaments.
3. De la inspecció i del seu resultat se n'estén una acta que han de signar l'inspector i el registrador i que ha de quedar registrada. Si en una inspecció es constata alguna anomalia, l'inspector l'ha de fer constar en l'acta, com també les instruccions donades als registradors per esmenar-la.
4. Si de les anomalies constatades pot resultar responsabilitat d'un registrador o del personal administratiu, n'ha de donar coneixement a la persona titular del ministeri de justícia i, si és el cas, al Ministeri Fiscal, perquè emprenguin les accions que corresponguin.

Capítol segon. Estructura

Article 14. *Caràcter electrònic*

1. El Registre Civil és gestionat per mitjans electrònics, que han de ser emprats per a la tramitació dels procediments registrals, per a la pràctica dels assentaments en els folis personals i per a l'expedició de certificacions, garantint la confidencialitat de les dades i la traçabilitat completa, en els termes establerts per aquesta llei i les disposicions legals o reglamentàries que la desenvolupin.
2. En allò que no reguli aquesta llei i les disposicions que la desenvolupin és d'aplicació el règim d'administració electrònica establert en el Codi de l'Administració.

Article 15. *Seu electrònica*

1. El Registre Civil disposa de seu electrònica, dependent de l'Administració general, a través de la qual es tramiten els procediments registrals i s'accedeix a la informació i als serveis de publicitat que presta.
2. La seu electrònica del Registre Civil ha de ser accessible, per enllaç, des del portal web del mateix Registre, i ha d'estar oberta i disponible cada dia de l'any i les vint-i-quatre hores del dia, llevat d'incidències tècniques o altres circumstàncies excepcionals.
3. El funcionament de la seu electrònica del Registre Civil ha de subjectar-se als principis d'accessibilitat, neutralitat, qualitat i interoperabilitat que regeixen l'ús de les tecnologies de la informació en l'Administració general.

Article 16. *Accés i comunicació telemàtiques*

1. El Registre Civil ha de facilitar que els usuaris puguin sol·licitar informació, presentar els formularis o altres documents necessaris en els expedients registrals o fer qualsevol altra actuació davant del Registre per via telemàtica, llevat dels casos en què la llei requereixi la compareixença personal o una altra modalitat d'actuació.
2. Les comunicacions i notificacions del Registre Civil s'han de practicar preferentment per mitjans electrònics i sempre d'aquesta manera si la persona o entitat que les ha de rebre està obligada a relacionar-se electrònicament amb el Registre o ha sol·licitat rebre-les d'aquesta manera.
3. Per via reglamentària s'ha d'establir les persones i institucions obligades a relacionar-se amb el Registre Civil per mitjans electrònics.

Article 17. *Signatura electrònica*

Els registradors civils i el personal del Registre que es determini reglamentàriament han de disposar de certificats electrònics qualificats, que els permetin signar els actes de tràmit, els assentaments registrals o les certificacions amb signatura electrònica avançada.

Article 18. *Protecció de dades personals*

En la incorporació, preservació i tractament de les dades que publica el Registre Civil s'han d'aplicar les mesures de seguretat establertes per la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. La persona titular de les dades té el dret a consultar la traçabilitat dels accessos efectuats al seu foli personal.

Article 19. *Foli personal*

1. Cada persona té un foli personal en el Registre Civil en el qual han de constar tots els fets i actes relatius a la seva identitat, condició civil i altres circumstàncies personals que tenen accés al Registre.
2. A cada foli personal obert amb el primer assentament que es practiqui se li assigna un codi personal constituït per la seqüència alfanumèrica generada pel Registre Civil, que és única i invariable en el temps.
3. El foli personal s'obre amb la inscripció de naixement o amb el primer assentament de la persona que es practiqui, i s'hi assentaran a continuació, de manera cronològica, tots els fets, actes o circumstàncies que s'hi refereixin i hagin de tenir accés al Registre.
4. Si el primer assentament en el foli personal no és la inscripció de naixement, cal simultàniament procedir a anotar-lo. A aquest efecte, es pot requerir l'aportació de certificació literal de la inscripció de naixement en el Registre corresponent amb totes les notes marginals i, si escau, certificació de la resta d'inscripcions o anotacions relatives a la persona interessada, com també declaració escrita complementària en relació amb les dades necessàries per a la seva constància registral. Si la documentació en virtut de la qual s'ha de practicar la primera inscripció conté totes les dades d'identificació de la persona afectada, es pot practicar també l'anotació de naixement amb aquestes dades, fent constar que l'anotació es fa a l'únic efecte de servir de suport a la inscripció.

Títol III. Principis registrals

Article 20. *Legalitat*

El registrador comprova d'ofici la realitat dels fets i actes que han de ser inscrits, la seva validesa i la legalitat de les formes extrínseques dels documents presentats, tenint en compte les declaracions efectuades, el contingut dels dits documents i els assentaments registrals.

Article 21. *Presumpció d'exactitud*

1. El registrador vetlla per la concordança entre les dades inscrites i la realitat extraregistral.
2. Es presumeix que els fets i actes inscrits existeixen i són exactes i que els actes són vàlids mentre l'assentament no sigui rectificat o cancel·lat d'acord amb la llei.
3. En cas d'impugnació judicial de fets o actes inscrits en el Registre Civil, cal instar prèviament o simultàniament la rectificació o la cancel·lació dels assentaments corresponents.

Article 22. *Eficàcia probatòria*

1. Les inscripcions en el Registre Civil constitueixen la prova dels fets o els actes que hi consten inscrits.
2. Únicament poden ésser utilitzats altres mitjans de prova en cas de manca d'inscripció o bé si per qualsevol causa no és possible certificar l'assentament. En aquests supòsits, cal instar prèviament o simultàniament la pràctica de la inscripció omesa o la reconstrucció de l'assentament.

Article 23. *Publicitat*

1. El Registre Civil és públic. Qualsevol persona amb interès legítim pot sol·licitar l'accés al seu contingut pels mitjans de publicitat establerts en aquesta Llei. L'interès es presumeix en la persona que sol·licita l'accés.
2. La persona té accés lliure a les dades que consten en el seu foli personal.
3. Les administracions públiques andorranes i els seus funcionaris poden també sol·licitar l'accés a les dades registrals per a l'exercici de les seves funcions i sota la seva responsabilitat.
4. Allò que disposen els apartats 1 i 3 s'entén sens perjudici del règim de publicitat restringida regulat en els articles 138 i 139.

Article 24. *Oposabilitat*

Els fets i els actes susceptibles d'inscripció en el Registre Civil són oposables enfront de tercers a partir de la data de l'assentament corresponent.

Títol IV. Els assentaments registrals i els procediments per a la seva pràctica

Capítol primer. Els assentaments

Article 25. *Concepte i procediments per a la seva pràctica*

1. La constància registral dels fets i actes relatius a la identitat i a la condició civil de les persones té lloc per mitjà de la pràctica d'assentaments en els folis personals.
2. Els assentaments es practiquen per mitjà del procediment ordinari, per expedient registral o per resolució judicial.

Article 26. *Assentaments electrònics*

1. Els assentaments del Registre Civil s'estenen en format electrònic i s'han d'ajustar als models aprovats reglamentàriament.
2. En circumstàncies excepcionals, si no és possible practicar l'assentament electrònicament, es pot estendre en paper. En aquest cas, s'ha de traslladar al format electrònic tan aviat com sigui possible.
3. Els assentaments han de quedar arxivats després del seu tancament en un registre electrònic de seguretat.

Article 27. *Competència per a estendre els assentaments i signatura*

1. Els assentaments han de ser estesos pel registrador o pel personal en el qual aquest en delegui la pràctica sota la seva responsabilitat, però no pel personal interí.
2. Els assentaments han d'ésser signats per la persona que els estén amb signatura electrònica reconeguda.

Article 28. *No alteració dels assentaments signats*

1. Una vegada signats, els assentaments no poden ésser alterats. La seva rectificació o modificació s'ha de fer d'acord amb les normes del capítol segon d'aquest títol. Tanmateix, el registrador pot esmenar en qualsevol moment, d'ofici o a instància de persona interessada, els mers errors de transcripció, materials o de fet, deixant constància que es tracta d'una esmena d'aquesta naturalesa.
2. Una vegada estès i signat l'assentament, el registrador és responsable de les irregularitats o omissions que s'hagin produït en la seva pràctica, llevat que, constatada la deficiència, no hagi estat encara possible esmenar-la. En aquest cas, cal deixar constància de la deficiència en el text de l'assentament.

Article 29. *Llengua oficial*

L'idioma que s'ha d'utilitzar en la tramitació dels expedients, la pràctica dels assentaments, la redacció dels documents i la realització d'actes del Registre Civil és el català, amb les excepcions legalment autoritzades.

Article 30. *Classes d'assentaments*

Els assentaments del Registre Civil poden ser inscripcions o anotacions.

Article 31. *Contingut dels assentaments*

Els assentaments registrals han de contenir, a més de les mencions que siguin específiques de cada cas, els elements següents:

- a) Número d'ordre, dia, mes i any en què es practiquen.
- b) Menció de la classe d'assentament que s'estén, i també del títol o els títols en virtut dels quals es practica.
- c) Mencions d'identitat dels interessats i declarants i, si cal, de testimonis, intèrprets i altres intervinents.
- d) Relació dels fets o actes als quals fan referència, segons la seva classe, i indicació de les seves circumstàncies conegudes de data, hora i lloc on s'esdevenen i les altres exigibles legalment en cada cas.
- e) Identificació i signatura del registrador que el practica, titular o suplent.

Article 32. *Inscripcions*

1. Són inscripcions els assentaments que proporcionen publicitat oficial dels fets, actes i circumstàncies personals que constitueixen l'objecte del Registre d'acord amb l'apartat 1 de l'article 2. Les inscripcions poden ser modificades, rectificades o cancel·lades en els supòsits i mitjançant els procediments regulats en aquesta llei.

2. Les inscripcions són els únics assentaments que gaudeixen de fe pública registral i produeixen els efectes establerts en l'apartat 2 de l'article 21 i l'apartat 1 de l'article 22.

Article 33. *Anotacions*

1. Són anotacions els assentaments que informen de fets o actes relatius a la condició civil de la persona sense l'eficàcia probatòria de les inscripcions, sigui pel seu caràcter provisional, pel fet que la seva realitat o legalitat no hagi estat degudament comprovada, pel fet que només afectin la condició civil segons una llei estrangera o per qualsevol altra circumstància valorada per la llei a aquest efecte.

2. Les anotacions tenen valor simplement informatiu i així s'ha de fer constar en les certificacions, sens perjudici dels efectes presumptius de les declaracions que en són objecte en els supòsits en què les lleis ho estableixin.

3. Poden ser objecte d'anotació:

- a) Els procediments judicials o administratius que puguin afectar el contingut del Registre, mentre no recaigui sentència o resolució ferma.
- b) Els fets o actes dels quals no pugui practicar-se la inscripció immediata per no estar acreditat legalment algun dels seus elements.
- c) Els fets o actes relatius a persones de nacionalitat andorrana o succeïts a Andorra que afectin la condició civil de la persona únicament segons la llei estrangera.
- d) Les sentències o les resolucions estrangeres que afectin la condició civil de la persona, mentre no siguin reconegudes d'acord amb la llei.
- e) Les sentències o resolucions canòniques l'execució de les quals no hagi estat acordada per la jurisdicció civil, en els casos en què això sigui necessari a efectes civils.
- f) El matrimoni celebrat en perill de mort mentre no s'acreditin tots els requisits legals necessaris per a la seva validesa i eficàcia.
- g) Les resolucions que posin fi a expedients registrals de declaració amb valor de simple presumpció.
- h) Els altres fets i actes l'anotació dels quals sigui permesa per la llei o per disposicions reglamentàries.

4. S'apliquen supletòriament a les anotacions les regles de les inscripcions, en tot allò en què sigui compatible amb la seva finalitat informativa.

Capítol segon. Els procediments registrals

Secció primera. Disposicions comunes

Article 34. *Persones legitimades per a promoure i intervenir en els procediments registrals*
Estan legitimats per a promoure o, si escau, intervenir en els procediments registrals:

- a) Les persones legitimades o obligades per la llei a promoure la inscripció del fet o acte al qual es refereixi el procediment.
- b) Les persones que hagin de prestar consentiment per a la validesa o l'eficàcia d'algun fet o acte que hagin de tenir constància registral.
- c) Les persones a qui la llei crida a fer declaracions sobre fets o actes que hagin de tenir constància registral.
- d) El Ministeri Fiscal en l'exercici de les seves funcions d'acord amb les previsions d'aquesta llei.
- e) Qualsevol altra persona que tingui un interès legítim en l'objecte de la inscripció o anotació a les quals es refereixi el procediment.

Article 35. *Representació*

1. Les persones legitimades per a promoure o intervenir en un procediment registral ho poden fer, si escau, per mitjà del seu representant legal o, en cas de discapacitat, per mitjà de la persona que els presti un suport de caràcter representatiu designada per la pròpia persona afectada o per l'autoritat judicial.
2. Les persones legitimades per a promoure o intervenir en un procediment registral ho poden fer també per mitjà de representació voluntària conferida a un advocat o un procurador que exerceixin legalment la professió a Andorra o un altre professional legitimat per actuar davant les administracions públiques i disposin de poder especial a l'efecte, conferit davant un notari o en virtut de la compareixença davant el registrador.
3. S'exceptuen de l'actuació per mitjà de representant els supòsits en què la llei exigeix la intervenció personal de la persona interessada.

Secció segona. Procediment ordinari d'inscripció

Article 36. *Títols d'accés al Registre Civil*

Són títols d'accés al Registre, per a la pràctica dels assentaments, els documents que donen raó dels fets o actes que han de ser inscrits o anotats i les declaracions de persones en els casos establerts per les lleis.

Article 37. *Documents*

1. Són documents idonis per accedir al Registre els documents judicials, administratius, notariais o registrals, emesos per les autoritats andorranes, i els documents estrangers o canònics que compleixin els requisits establerts als articles 156 a 160.
2. Per a constituir títol d'accés al Registre, els documents han de ser públics i autèntics, llevat del cas que la llei n'autoritzi d'altres tipus a aquest efecte.
3. Per a la pràctica de les inscripcions, les resolucions judicials i administratives han de ser fermes. Si contradiuen fets o actes inscrits, cal prèviament practicar la rectificació corresponent.
4. Els documents poden ser emesos i es poden presentar en qualsevol suport, llevat dels casos en què la llei exigeixi la seva presentació en suport electrònic.
5. Als títols documentals hom hi pot adjuntar actes de declaracions, fetes davant el registrador, a fi de completar dades necessàries que haguessin estat eventualment omeses.
6. Les persones obligades a promoure una inscripció només han d'aportar els documents exigits per la llei si les dades que incorporen no consten ja en el Registre Civil o no poden ser facilitades per l'Administració pública.

Article 38. Declaracions

1. Les declaracions que constitueixen títol d'accés al Registre poden ser de coneixement o de voluntat i s'han de consignar en el formulari oficial o en acta signada pel funcionari competent i per la persona o persones declarants.
2. Si la pràctica de l'assentament competeix al registrador civil andorrà però la declaració ha de ser formulada davant d'autoritat estrangera, aquesta ha d'estendre i signar l'acta de la declaració per a la seva transmissió al Registre Civil del Principat d'Andorra.
3. Si la declaració no ha d'accedir al Registre Civil del Principat d'Andorra però ha de ser rebuda pel registrador civil andorrà, aquest ha d'estendre i signar l'acta de la declaració per a la seva transmissió al Registre Civil estranger o a l'autoritat competent.

Article 39. Deures i facultat de promoure la inscripció o anotació registrals

1. Estan obligats a promoure sense dilació les inscripcions registrals:
 - a) Les persones designades en cada cas per la llei.
 - b) Les persones a qui es refereix el fet o acte inscripció o els seus hereus.
 - c) El Ministeri Fiscal en els casos de la seva competència.
2. La inscripció pot també tenir lloc a instància de qualsevol persona que presenti títol suficient.
3. Les persones que promouen les inscripcions han de comunicar els fets i actes inscripció per mitjà del formulari oficial, presentat per compareixença o telemàticament, juntament amb els documents acreditatius que en cada cas es requereixin.
4. Els secretaris judicials han de remetre testimoni o còpia de les resolucions dictades en els procediments judicials, en format electrònic, si el seu contingut ha de ser assentat en el Registre Civil. Els notaris tenen el mateix deure, quan escaigui, respecte dels documents públics que hagin autoritzat en exercici de les seves funcions.
5. Les autoritats o funcionaris a qui consti per raó dels seus càrrecs algun fet o acte no inscrit que hauria de ser-ho tenen el deure de comunicar-ho al Ministeri Fiscal.
6. Les anotacions registrals es practiquen a petició de qualsevol persona interessada o del Ministeri Fiscal.

Article 40. Qualificació registral

1. En exercici de la seva funció de qualificació registral, el registrador ha de determinar, tenint en compte les declaracions formulades, els documents i altres proves aportats, i també els assentaments del mateix Registre:
 - a) Si un fet, un acte o una altra circumstància o situació jurídica són susceptibles d'accedir al Registre Civil i, en cas que ho siguin, el tipus d'assentament que s'ha de practicar.
 - b) Si l'objecte de l'assentament reuneix els requisits substantius i de forma exigits per les lleis per a la seva validesa i eficàcia.
 - c) Si les declaracions i els documents o els mitjans de prova aportats compleixen els requisits legals de forma, s'adeqüen als efectes registrals pretesos i tenen eficàcia probatòria d'acord amb les lleis i les regles de la sana crítica.
2. La qualificació de les declaracions comprèn també la comprovació de la identitat de la persona declarant i de la seva aptitud per formular la declaració. Si escau, cal comprovar també l'autenticitat de la signatura.
3. La qualificació de les resolucions administratives i judicials es limita a comprovar la competència de l'òrgan que les dicta, la classe de procediment seguit i les formalitats extrínseques dels documents presentats, tenint en compte els assentaments del mateix Registre. Si es tracta de resolucions d'òrgans o tribunals estrangers, la qualificació s'estén també a l'examen de la seva executorietat a Andorra.

Article 41. *Comprovacions prèvies*

1. Si el registrador té dubtes fonamentats sobre la veracitat dels fets, l'exactitud de les declaracions, l'autenticitat o legalitat dels documents o altres proves aportades o sobre els requisits respectius, abans de procedir a estendre l'assentament o denegar-ne la pràctica ha de demanar aclariments o ordenar i fer les comprovacions pertinents en un termini de quinze dies hàbils.
2. Si adverteix una contradicció essencial entre el Registre i la realitat, ho ha de posar en coneixement del Ministeri Fiscal.

Article 42. *Decisió qualificadora i recursos*

1. Un cop formulades les declaracions o presentats els documents rellevants i fetes, si escau, les comprovacions pertinents, s'han d'estendre els assentaments corresponents o bé denegar-ne la pràctica a la major brevetat.
2. La denegació s'ha de fer mitjançant resolució motivada, contra la qual es pot interposar recurs davant del tribunal competent a la jurisdicció civil al qual correspongui per torn en el termini de tretze dies hàbils.

Article 43. *Conservació i custòdia de la documentació*

Els documents presentats al Registre Civil han de ser custodiats i conservats d'acord amb el que disposen les normes aplicables en matèria de preservació dels objectes digitals del Govern. Si s'han presentat o estès en suport paper, han de ser objecte de digitalització qualificada per al seu arxivament electrònic qualificat d'acord amb les normes aplicables en matèria de digitalització qualificada.

Secció tercera. Els expedients registrals

Article 44. *Supòsits en què han de ser instruits*

Han de ser resoltes per mitjà d'expedient registral, instruït pel registrador civil, les actuacions següents:

- a) La pràctica d'assentaments de fets i actes no inscrits, si s'han de fer fora de termini, i la inscripció per reconstitució dels assentaments.
- b) La rectificació de dades o circumstàncies en el contingut substantiu dels assentaments, que no siguin mers errors de transcripció, materials o de fet.
- c) La supressió total d'assentaments referits a fets inexactes, a fets o situacions extingits, o a títols manifestament il·legals.
- d) L'addició de dades o circumstàncies en els assentaments que no hi figurin i hagin de constar-hi, o llur supressió, si hi figuren indegudament.
- e) Qualsevol altra actuació registral necessària per adequar el Registre a la realitat, que no tingui tractament competencial i procedimental específic en les lleis.

Article 45. *Persones legitimades*

1. Estan legitimades per promoure i intervenir en els expedients registrals, personalment o per mitjà de representant legal o voluntari:
 - a) La persona o les persones a qui es refereixi l'assentament objecte de l'expedient.
 - b) Totes les persones que acreditin tenir-hi interès legítim.
2. Els expedients registrals i els recursos contra la resolució del registrador que hi posi fi es tramiten sempre amb la intervenció del Ministeri Fiscal.

Article 46. *Tramitació*

1. El procediment s'inicia amb la sol·licitud presentada per persona legitimada o el Ministeri Fiscal. En el primer cas, el registrador trasllada la sol·licitud al Ministeri Fiscal perquè aquest manifesti, en un termini de sis dies hàbils, la seva conformitat o la seva oposició respecte del sol·licitat.
2. Transcorregut el termini indicat, el registrador publica una notificació general de la substanciació, dels subjectes i de l'objecte de l'expedient, mitjançant edicte que s'ha de publicar en el portal electrònic del Registre, en què s'estableix un termini de quinze dies naturals perquè puguin comparèixer en les actuacions

les persones que tinguin legítim interès en el seu objecte. L'edicta fixa també el dia d'iniciació del període de prova, un cop hagi transcorregut el termini mencionat.

3. La proposició i la pràctica de la prova, a través de qualsevol dels mitjans admesos en dret, té lloc en el termini comú d'un màxim de trenta dies hàbils. Una vegada practicada la prova o transcorregut el termini, el registrador pot acordar altres proves per millor proveir, que cal practicar en el termini de trenta dies hàbils.

4. Transcorreguts els terminis o practicades les proves, el registrador posa de manifest les actuacions als interessats i al Ministeri Fiscal, els quals poden presentar escrits de conclusions en el termini de deu dies hàbils.

5. Esgotat el termini o presentades les conclusions, el registrador dicta la resolució motivada que posi fi a l'expedient, la qual no serà executiva si en el termini de tretze dies hàbils següents a la notificació s'interposa el recurs corresponent.

Article 47. Recurs

1. Contra la resolució dictada pel registrador es pot interposar un recurs, a ambdós efectes, davant el tribunal competent a la jurisdicció civil i al qual correspongui per torn, en el termini de tretze dies hàbils a comptar de la seva notificació.

2. El recurs se substancia pel procediment abreujat que regula la Llei del Codi de procediment civil.

3. La resolució judicial mitjançant la qual es resol el recurs es comunica al registrador mitjançant un ofici i a la persona interessada mitjançant notificació electrònica o per compareixença.

4. La resolució produeix efectes a partir del moment en què es comunica al registrador, independentment que hagi estat o no notificada a la persona interessada.

5. Contra la resolució judicial esmentada es pot interposar recurs d'apel·lació, d'acord amb les normes que estableix la Llei del Codi de procediment civil.

Secció quarta. Procediments jurisdiccionals

Article 48. Actuacions que competeixen a la batllia

1. Són competència del tribunal competent a la jurisdicció civil i al qual correspongui per torn:

a) El coneixement de les accions civils que tinguin per objecte la declaració de nul·litat o ineficàcia de les inscripcions registrals o dels títols en els quals s'han basat.

b) La modificació d'assentaments registrals que canviïn el contingut de sentències judicials en virtut de les quals s'hagin practicat.

c) La modificació de sexe posterior al naixement de la persona, en els casos admesos per la llei.

d) Els recursos contra les resolucions del registrador dictades en els expedients de la seva competència, en els casos establerts per la llei.

e) Les altres matèries que aquesta llei expressament li reservi.

2. Les actuacions referides a les lletres a), c) d) i e) de l'apartat 1 es tramiten mitjançant el procediment abreujat que regula la Llei del Codi de procediment civil, llevat que per raó de la matèria escaigui tramitar-les pel procediment declaratiu ordinari o un procediment especial. L'actuació referida a la lletra b) es tramita mitjançant procediment de jurisdicció voluntària.

Títol V. Fets i actes amb constància registral

Capítol primer. Naixements

Article 49. Inscripció de naixement

1. La inscripció de naixement es promou mitjançant la seva declaració, que s'ha de fer en el termini màxim de quinze dies naturals. El termini es pot perllongar fins a trenta dies naturals, si s'acredita justa causa per a la demora, la qual ha de ser apreciada pel registrador i s'ha de fer constar, si escau, en la inscripció.

2. En el cas dels naixements esdevinguts a l'estranger, el termini per fer la declaració i promoure la inscripció és de trenta dies naturals, i es pot perllongar fins a un any si s'acredita justa causa que s'ha d'apreciar i fer constar com estableix l'apartat 1.

Article 50. *Persones obligades a declarar el naixement*

1. Estan obligades a declarar el naixement, successivament, les persones següents:

- a) Els progenitors del nascut, conjuntament o separadament.
- b) El parent més pròxim o qualsevol altra persona present al lloc del naixement en el moment del part.
- c) La direcció de l'hospital, clínica o altre establiment sanitari del Principat d'Andorra on s'ha produït el part.
- d) El personal mèdic o sanitari o qualsevol altra persona que hagi assistit a la mare en el part, si aquest s'ha produït fora d'un establiment sanitari.
- e) El Servei Especialitzat d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència, en substitució de la mare, si aquesta renuncia a assumir la maternitat i l'obligació no ha estat complerta per una altra persona obligada, i també respecte dels menors abandonats.

2. La persona declarant ha d'ésser major d'edat, excepte en el cas que es tracti d'un dels progenitors.

3. El compliment de l'obligació per part d'una de les persones esmentades n'exonera les altres.

Article 51. *Inscripció fora de termini*

1. Un cop transcorreguts els terminis legals sense que s'hagi promogut la inscripció del naixement, la declaració voluntària del mateix només pot ser feta per un dels progenitors o per ambdós, o per la persona que acrediti tenir la guarda de l'infant. Qualsevol altra persona que tingui coneixement d'un naixement no inscrit, ha de comunicar-lo al Ministeri Fiscal.

2. Per a practicar la inscripció de naixement fora de termini cal promoure expedient registral o bé, si el naixement que ha de ser inscrit hagués tingut lloc més de catorze anys abans de la seva comunicació, instar un procés judicial civil que s'ha de tramitar pel procediment abreujat que regula la Llei del Codi de procediment civil.

3. En l'expedient registral i en el procés civil s'han de practicar les proves escaients per a verificar la realitat del naixement i les circumstàncies que cal incloure en la inscripció. Hi ha d'intervenir el Ministeri Fiscal i han de ser escoltats els progenitors del nascut no inscrit que no siguin declarants, sempre que sigui possible i sens perjudici del fet que puguin ser part en el procediment.

Article 52. *Contingut i formalització de la declaració*

1. La declaració de naixement s'ha d'efectuar en el formulari oficial, que ha de ser signat per la persona o persones declarants. En cas que aquests siguin els progenitors, el formulari ha de fer els advertiments escaients respecte del valor de la declaració als efectes de la determinació de la filiació.

2. La declaració ha d'incloure les mencions que ha de contenir la inscripció de naixement d'acord amb l'article 55, si la persona declarant les coneix i si no resulten ja del certificat facultatiu del naixement, i ha d'anar acompanyada de la documentació acreditativa de la identitat dels progenitors de la persona nascuda, si la filiació queda determinada.

3. El registrador ha de comprovar l'exactitud de la declaració realitzada, mitjançant els documents aportats, les dades del Registre i qualsevol altra informació que tingui al seu abast.

Article 53. *Acreditació de les circumstàncies del naixement*

1. Si el naixement ha tingut lloc en un hospital, clínica o establiment sanitari o amb l'assistència de personal mèdic o sanitari, la declaració ha d'anar acompanyada del certificat expedit pel facultatiu que hagi assistit el part. Aquest document ha d'indicar el lloc, el dia i l'hora del naixement, el sexe del nadó i la identitat de la mare gestant, i fa prova d'aquestes dades.

2. El personal que assisteixi el part ha d'assegurar la identificació del nadó i la seva relació amb la mare amb la pràctica de les proves biomètriques, analítiques o d'altra índole adients. El certificat facultatiu ha de deixar constància de la pràctica d'aquestes proves i de la conservació de la informació relacionada amb aquestes.

3. Si el part no ha estat assistit per personal sanitari o bé si manca per qualsevol causa el certificat facultatiu o aquest és incomplet, el fet del naixement o les circumstàncies que manquin per a la seva inscripció s'han d'acreditar amb tota classe de proves en expedient registral.

Article 54. *Part múltiple*

1. En cas de part múltiple, s'ha de fer constar en la inscripció l'ordre de naixement i l'hora i el minut exacte en què han nascut cadascun dels nadons.

2. En el certificat de naixement s'ha d'assegurar la identificació de cadascun dels nascuts, amb constància de les comprovacions que s'hagin efectuat, i de qualsevol particularitat física de caràcter permanent que individualitzi els que siguin del mateix sexe.

Article 55. *Mencions de la inscripció de naixement*

A més dels requisits generals de tot assentament, la inscripció de naixement ha d'incloure les mencions següents:

- a) La data i l'hora del naixement.
- b) El lloc de naixement.
- c) El sexe del nascut.
- d) El nom i els cognoms del nascut.
- e) El nom, els cognoms, l'edat, l'estat, la nacionalitat i la residència habitual de la mare, sempre que sigui coneguda, i de l'altre progenitor, si ha quedat determinat legalment.
- f) El matrimoni o la unió estable de parella existent entre els progenitors, si és el cas, amb expressió del lloc i la data de celebració del matrimoni o de la data de constitució de la unió estable.

Article 56. *Inscripció de naixement de menors abandonats*

1. El Servei Especialitzat d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència ha de promoure la inscripció de naixement dels menors desamparats per abandonament, que siguin trobats en territori andorrà, sigui coneguda o no la seva filiació. També la pot promoure el Ministeri Fiscal, si rep comunicació d'aquesta eventualitat.

2. La inscripció s'ha de promoure sempre per mitjà d'expedient registral o de procediment judicial, d'acord amb el que estableix l'article 51. En el procediment, cal comprovar pels mitjans a l'abast de les autoritats andorranes que no consti la inscripció del menor en un altre registre civil.

Article 57. *Mencions de la inscripció de naixement dels menors abandonats*

1. La inscripció del naixement de la persona abandonada es practica d'acord amb les dades resultants de la resolució de l'expedient registral o de la sentència, en què s'han de fer constar totes les mencions d'identificació de la persona que puguin ser establertes, així com el lloc, el dia i l'hora en què la persona ha estat trobada.

2. En la inscripció es fa constar com a lloc i data del naixement el lloc, el dia i l'hora en què la persona ha estat trobada i l'any corresponent a la seva edat estimada, la qual es fixarà per mitjà de les proves pericials pertinents.

3. Si amb posterioritat a la inscripció arriben a ser coneguts el lloc o la data reals del naixement o altres dades d'identificació de la persona que no es corresponguin amb les mencionades en l'assentament, s'ha de procedir a la seva rectificació d'acord amb el procediment establert en aquesta Llei.

Capítol segon. Sexe

Article 58. *Menció del sexe en la inscripció de naixement*

1. La inscripció de naixement inclou la menció del sexe biològic de la persona nascuda.

2. Si el certificat facultatiu indica la condició intersexual de la persona, la menció registral del sexe del nascut com a home o dona es fa d'acord amb el que estableixi el dit certificat.

Article 59. *Modificació de la menció registral del sexe*

1. Les persones majors d'edat i les menors emancipades poden sol·licitar la rectificació de la menció registral del seu sexe si aquesta menció no es correspon amb la identitat de gènere que senten com a pròpia i acrediten que porten dos o més anys presentant-se públicament i essent conegudes amb aquesta identitat en el seu entorn familiar, professional o social proper. L'acreditació de la identitat de gènere sentida com a pròpia no requereix que la persona s'hagi sotmès a cirurgia de reassignació sexual ni que hagi estat tractada mèdicament per acomodar les seves característiques físiques a les corresponents al sexe reclamat.
2. Les persones majors d'edat amb discapacitat han de formular la sol·licitud amb el suport que, si escau, necessitin a aquest efecte.
3. La sol·licitud de rectificació de la menció registral de sexe es tramita davant del tribunal competent en procediment de jurisdicció voluntària, amb informe previ del Ministeri Fiscal i audiència de la persona interessada.
4. La resolució judicial que acordi la rectificació de la menció registral de sexe ha d'incloure el nom nou sol·licitat per la persona interessada, llevat que la persona decideixi conservar el que té.

Article 60. *Efectes de la modificació de la menció registral del sexe*

1. La rectificació de la menció registral del sexe permet a la persona exercir tots els drets inherents a la seva nova identitat de gènere.
2. La rectificació de la menció registral del sexe i el canvi de nom tenen efectes constitutius des de la seva constància en el Registre Civil i no alteraran la titularitat dels drets i obligacions adquirits ni els efectes jurídics produïts amb anterioritat.

Capítol tercer. Filiació

Secció primera. Filiació per naturalesa o per reproducció assistida

Subsecció primera. Maternitat

Article 61. *Maternitat de la dona gestant*

1. En la inscripció de naixement ha de constar la identitat de la mare, d'acord amb les dades que resultin del certificat mèdic de naixement o del document expedit per qui hagi assistit el part.
2. A manca de certificat mèdic o de document expedit per qui hagi assistit el part, la identitat de la mare es pot fer constar per declaració de la mateixa mare o de qualsevol altra persona obligada a declarar el naixement, prèvia instrucció d'expedient registral en el qual quedi acreditat el fet del part i la identitat del fill o filla.
3. Si ha d'instruir-se expedient per declaració de persona diferent de la mare, la persona que consti com a tal en la declaració de naixement ha de ser notificada per a comparèixer-hi a fi de ratificar o oposar-se a la declaració, amb apercibiment que, en cas que no ho faci en el termini de quinze dies hàbils, personalment o per persona apoderada, la resolució que estableixi la seva maternitat només podrà quedar sense efecte per sentència judicial. En la inscripció de naixement cal deixar constància de la notificació o de la impossibilitat de fer-la.
4. La identitat de la dona gestant ha de constar en la inscripció de naixement malgrat que hagi renunciat a assumir la maternitat. L'accés a aquesta menció queda, tanmateix, reservat al fill o filla i subjecte al règim de publicitat restringida establert per aquesta Llei.

Article 62. *Maternitat de la parella de la dona gestant*

1. Si la dona gestant està casada o es troba en unió estable de parella amb una altra dona, s'ha d'inscriure la filiació materna del nadó respecte de la seva muller o parella sempre que el naixement s'hagi produït després de la celebració del matrimoni o de la constitució de la unió i dins dels tres-cents dies naturals següents a la dissolució del matrimoni, l'extinció de la unió estable o la separació judicial o de fet de la

parella. L'acreditació d'una separació de fet de més llarga durada que obsti a la inscripció s'ha d'efectuar en expedient registral, a instància de qualsevol dels cònjuges o membres de la parella.

2. La muller o parella en unió estable de la dona gestant pot formular una declaració, que s'ha de presentar en el Registre Civil dins dels sis mesos següents al naixement, a fi de desconèixer la seva maternitat, manifestant que la concepció del nadó no va ser consentida per ella i no va tenir lloc d'acord amb els requisits previstos a la Llei qualificada de tècniques de reproducció assistida.

3. A manca de matrimoni o d'unió estable de parella, i també si el naixement ha tingut lloc després dels tres-cents dies naturals següents a la dissolució del matrimoni, a l'extinció de la unió estable o a la separació judicial o de fet de la parella, es pot inscriure la maternitat de la cònjuge o parella no gestant si la reconeix en qualsevol de les formes previstes per la legislació civil. Si el reconeixement no es fa dins del termini establert per a la inscripció del naixement, cal el consentiment de la mare gestant o, en el seu defecte, l'aprovació judicial en procediment de jurisdicció voluntària, havent estat aquesta escoltada.

Article 63. *Determinació de la maternitat en expedient registral*

1. En defecte dels mitjans de determinació previstos en els articles 61 i 62, la maternitat de la dona gestant o la de la seva parella es poden establir també en virtut de resolució dictada en expedient registral en els casos següents:

- a) Si la filiació materna es pot acreditar per mitjà d'escrit o d'una altra prova indubtable, inclosa, si escau, la prova que la concepció del nadó es va produir per reproducció assistida consentida i amb compliment dels requisits previstos a la Llei qualificada de tècniques de reproducció assistida.
- b) Si el fill o filla ha gaudit de la possessió contínua d'estat, acreditada per actes propis de la dona la maternitat de la qual pretén ser establerta.

2. La determinació de la filiació per expedient registral requereix que no hi hagi oposició del Ministeri Fiscal o de part interessada degudament notificada. Si es formula oposició, es posa fi a l'expedient quedant oberta la via judicial.

Article 64. *Determinació o exclusió de la maternitat per sentència*

1. Si la filiació materna no ha quedat establerta per cap altre mitjà, es pot determinar per sentència judicial ferma dictada en un procés de reclamació de la maternitat.

2. La filiació materna que hagi quedat establerta per qualsevol dels mitjans previstos en els articles anteriors d'aquesta Secció pot quedar sense efecte per sentència judicial ferma dictada en un procés d'impugnació de la maternitat, si s'acredita algun dels fets següents:

- a) La suposició de part.
- b) El fet de no ser certa la identitat del fill.
- c) Respecte de la dona no gestant, el fet que la concepció del fill o filla es va produir sense el seu consentiment.

Subsecció segona. Paternitat

Article 65. *Paternitat del marit o parella en unió estable de la mare*

1. En la inscripció de naixement s'ha de fer constar la filiació paterna del marit o parella en unió estable de la mare si el nadó ha nascut després de la celebració del matrimoni o de la constitució de la unió estable i dins dels tres-cents dies naturals següents a la dissolució del matrimoni, l'extinció de la unió estable o la separació judicial o de fet de la parella. L'acreditació d'una separació de fet de més llarga durada que obsti a la inscripció s'ha d'efectuar en expedient registral, a instància de qualsevol dels cònjuges o membres de la parella.

2. Si el naixement ha tingut lloc després dels tres-cents dies naturals següents a la separació judicial o de fet, sense que hi hagi hagut reconciliació posterior, es pot inscriure la paternitat del marit o parella en unió estable de la mare si aquest la reconeix en qualsevol de les formes previstes per la legislació civil. Si

el reconeixement no es fa dins del termini establert per a la inscripció del naixement, cal el consentiment de la mare o, en el seu defecte, l'aprovació judicial en procediment de jurisdicció voluntària, havent estat aquesta escoltada.

3. La determinació de la paternitat del marit o parella en unió estable d'acord amb l'apartat 1 queda sense efecte si el naixement s'ha produït dins dels cent vuitanta dies naturals següents a la celebració del matrimoni o a la constitució de la unió i l'home formula una declaració de desconeixement de la paternitat, que s'ha de presentar en el Registre Civil dins dels sis mesos següents al naixement. Tanmateix, la declaració no destrueix la presumpció de paternitat si de l'expedient registral resulta que l'home havia reconegut expressament o tàcitament la seva paternitat, o coneixia l'embaràs de la seva parella abans de la celebració del matrimoni o de la constitució de la unió, o s'ha comportat com a pare des del naixement de l'infant.

4. La determinació de la paternitat del marit o parella en unió estable d'acord amb l'apartat 1 també queda sense efecte si formula una declaració, que s'ha de presentar en el Registre Civil dins dels sis mesos següents al naixement, a fi de desconèixer la seva paternitat, manifestant que la concepció del nadó va tenir lloc per fecundació assistida sense el seu consentiment o sense complir els requisits previstos a la Llei qualificada de tècniques de reproducció assistida.

5. Si el naixement es produeix dins dels tres-cents dies naturals següents a la dissolució o declaració de nul·litat del matrimoni o a l'extinció de la unió estable de parella però després que la mare hagi contret nou matrimoni o constituït una unió estable de parella amb una altra persona, cal fer constar la paternitat del marit o parella anteriors llevat que s'acrediti en expedient registral que els cònjuges o membres de la parella havien estat separats, per qualsevol motiu, durant almenys els tres-cents dies naturals previs al naixement. En aquest supòsit, s'ha de fer constar la paternitat del segon marit o de la nova parella.

Article 66. *Reconeixement de paternitat i les seves formes*

1. La paternitat de l'home no casat ni convivent en unió estable de parella amb la mare es pot fer constar en virtut de reconeixement de filiació, realitzat en qualsevol de les formes següents:

- a) En la declaració de naixement.
- b) En document públic.
- c) En testament o en pacte successori.
- d) En el conveni privat atorgat pels convivents en la constitució d'una unió estable de parella.
- e) Per declaració del reconeixedor davant del registrador civil.

2. Té valor legal de reconeixement de filiació la constància de la identitat del pare en la declaració de naixement, sempre que el formulari estigui signat pel pare. El formulari ha d'advertir expressament del valor que té la signatura de la declaració per part de la persona que figura com a pare als efectes de la determinació legal de la filiació.

3. En cas que el reconeixement consti en un document públic, el notari o fedatari que l'hagi emès n'ha de remetre còpia, certificació o testimoni al Registre Civil per a la inscripció de la filiació.

4. El reconeixement fet en testament o en pacte successori no és inscripcionable fins a la mort del reconeixedor, acreditada amb la certificació corresponent. Aquest reconeixement manté la seva eficàcia i consegüentment la filiació reconeguda ha de ser inscrita fins i tot si el negoci per causa de mort que el conté ha estat revocat.

5. En cas de reconeixement fet en el conveni privat atorgat per a constituir una unió estable de parella, la filiació paterna s'inscriu d'ofici pel registrador civil tan bon punt s'hagi practicat la inscripció registral de la unió.

Article 67. *Reconeixement de fills menors d'edat*

1. El reconeixement de filiació fet dins del termini legal per a declarar el naixement permet inscriure la filiació paterna sense haver d'obtenir el consentiment de la mare. Tanmateix, un cop practicada la inscripció, la mare pot oposar-s'hi, mitjançant declaració que s'ha de presentar en el Registre Civil dins dels sis mesos següents, a fi de suspendre'n l'eficàcia. En aquest cas, si el reconeixedor vol confirmar la inscripció, cal que el reconeixement sigui aprovat pel tribunal competent, en procediment de jurisdicció voluntària, amb audiència del Ministeri Fiscal.

2. Si el reconeixement es fa després que hagi finalitzat el termini legal per declarar el naixement i la persona reconeguda és menor d'edat, per a inscriure la filiació paterna cal que consti el consentiment de l'altre progenitor o, si escau, el del representant legal del menor. A manca d'aquest consentiment, perquè el reconeixement sigui eficaç cal la seva aprovació pel tribunal competent, en procediment de jurisdicció voluntària, amb audiència del Ministeri Fiscal.

Article 68. *Reconeixement de fills majors d'edat*

1. En cas de reconeixement d'un fill major d'edat, per a inscriure la filiació paterna cal el consentiment d'aquest, amb el suport, si escau, del curador o persona que l'assisteix en cas de discapacitat.

2. Si el fill no pot consentir per raó de la seva discapacitat malgrat disposar de suports, per a la inscripció de la filiació paterna cal l'aprovació del reconeixement pel tribunal competent, en procediment de jurisdicció voluntària, amb audiència del Ministeri Fiscal.

Article 69. *Determinació de la paternitat en expedient registral*

1. La filiació paterna es pot determinar i inscriure en virtut de resolució dictada en expedient registral en els casos següents:

- a) Si el fill o filla ha gaudit de la possessió contínua d'estat, acreditada per actes propis de l'home la paternitat del qual pretén ser establerta.
- b) Si la filiació paterna es pot acreditar per mitjà d'escrit o altra prova indubtable.

2. L'expedient es pot iniciar a instàncies de qui acrediti tenir-hi un interès legítim i s'ha de notificar i publicar d'acord amb allò que disposa aquesta llei.

3. La determinació de la filiació per expedient registral requereix que no hi hagi oposició manifestada dins de termini pel Ministeri Fiscal o per part interessada que hagi estat degudament notificada. Si es formula oposició, es posa fi a l'expedient quedant oberta la via judicial.

Article 70. *Determinació o exclusió de la paternitat per sentència*

1. La paternitat que no s'hagi pogut establir o l'establiment de la qual hagi quedat en suspens o sense efecte per declaració de persona legitimada o per manca de compliment de requisits legals es pot determinar per sentència judicial ferma.

2. La determinació de la paternitat per sentència, dictada en un procés de reclamació de la paternitat o en un procés penal, s'inscriu d'acord amb el que resulti de la mateixa. En els supòsits en què sigui possible, d'acord amb la llei, limitar els efectes de la declaració de filiació i així ho demani el representant legal del fill o el propi fill major d'edat, es fa constar aquesta limitació en el mateix assentament.

3. La paternitat que hagi quedat determinada per presumpció, per reconeixement o per expedient registral només pot quedar sense efecte per sentència judicial ferma dictada en un procés d'impugnació de la paternitat.

Secció segona. Filiació adoptiva

Article 71. *Constància registral de la preadopció*

1. La preadopció d'un menor s'inscriu mitjançant testimoni o còpia electrònica de la resolució judicial en virtut de la qual s'ha constituït, a la qual s'ha de fer menció expressa.

2. L'anotació ha de ser cancel·lada quan es converteix en adopció o quan cessa per qualsevol altra causa.

Article 72. *Inscripció de la filiació adoptiva*

1. La filiació adoptiva s'inscriu mitjançant certificació, testimoni o còpia electrònica de la resolució judicial en virtut de la qual s'ha constituït l'adopció, a la qual s'ha de fer menció expressa.

2. Quan el naixement de la persona adoptada no estigui inscrit al Registre Civil del Principat d'Andorra, cal aportar un certificat literal de naixement del registre estranger on es va practicar la inscripció, a fi de transcriure el naixement en el registre andorrà. En el cas que no es pugui aportar certificat literal de naixement, s'ha de practicar una anotació de suport fent constar que s'ha realitzat a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció d'adopció.

3. En els casos d'adopció internacional, la persona adoptant o les persones adoptants de comú acord, poden sol·licitar que consti el seu domicili com a lloc de naixement de la persona adoptada.

4. La menció de la naturalesa adoptiva de la filiació i les dades d'identitat del progenitor o progenitors substituïts per l'adopció i de la persona adoptada queden sotmeses al règim de publicitat establert en els articles 139 i 140.

Article 73. *Extinció de l'adopció*

En cas que l'autoritat judicial acordi l'extinció de l'adopció a demanda del pare o mare per naturalesa en el supòsit previst per la Llei qualificada de la persona i de la família, s'ha de cancel·lar l'assentament d'inscripció de l'adopció i restablir la inscripció o inscripcions de filiació relatives al progenitor o progenitors que van instar la declaració d'extinció de l'adopció.

Capítol quart. Nom i cognoms

Article 74. *Dret al nom*

1. Tota persona té dret a un nom des del seu naixement.
2. Les persones són identificades pel seu nom i cognoms.
3. El nom i els cognoms de la persona es determinen per la seva llei personal.

Article 75. *Nom propi*

1. El nom propi pot ser simple o compost, però en aquest darrer cas no pot contenir més de dos noms simples.
2. El nom propi queda només subjecte a les limitacions següents, que s'interpreten restrictivament:
 - a) No es poden imposar noms que, per si sols o en combinació amb els cognoms, resultin contraris a la dignitat de la persona.
 - b) No es poden imposar com a noms propis termes que usualment només són emprats com a cognoms.
 - c) No es pot imposar al nadó un nom que tingui un dels seus germans amb idèntics cognoms, ni tan sols en el cas que aquest hagués premort.
3. Els noms propis estrangers són permesos.

Article 76. *Elecció del nom propi*

1. El nom propi és elegit lliurement pel progenitor o progenitors del fill que hagin quedat determinats en la declaració de naixement, en la qual s'ha de fer constar el nom que hagin escollit.
2. Si la declaració de naixement no ha estat feta per cap dels progenitors, o bé no consta que aquests hagin elegit nom, o el nom elegit infringeix les limitacions establertes en l'article 75, el registrador ha d'apercebre el progenitor o progenitors legalment determinats perquè escullin un nom conforme a la llei. Si no ho fan en el termini de tres dies hàbils, el registrador imposa al nadó un nom d'ús corrent.

Article 77. *Adaptació i canvi ordinari del nom propi*

1. La persona major d'edat o emancipada pot sol·licitar per mitjà d'expedient registral el canvi de nom propi, sempre que acrediti l'ús habitual del nom nou, concorri una justa causa i no hi hagi perjudici de tercers.
2. En cas d'adquisició de la nacionalitat andorrana amb posterioritat al naixement, si el nom propi d'origen no respecta allò que disposa l'article 75 cal procedir a la seva adaptació o modificació abans de l'anotació de la nacionalitat i, si escau, de la inscripció o anotació del naixement en el Registre Civil. L'adaptació o modificació es fa per mitjà d'una declaració davant del registrador de la persona afectada o dels seus representants legals, sense necessitat de tramitar expedient registral. La persona que adquireix la nacionalitat també pot sol·licitar, de la mateixa manera, que el seu nom propi sigui traduït o la seva fonètica sigui adaptada gràficament a la llengua catalana.

Article 78. *Canvi del nom propi per raó d'identitat de gènere*

1. La persona major d'edat o emancipada pot sol·licitar el canvi de nom propi per adequar-lo al gènere que manifesta sentir com a propi. La sol·licitud s'ha de formular en procediment de jurisdicció voluntària davant del tribunal de la jurisdicció civil al qual correspongui per torn, amb informe previ del Ministeri Fiscal i audiència de la persona sol·licitant.

2. Poden també sol·licitar el canvi de nom, pel mateix procediment i tràmits, els representants legals de la persona menor d'edat que acreditin complidament, amb qualsevol mitjà de prova, que aquesta sent com a propi el gènere corresponent al nom sol·licitat, sense que sigui exigible l'aportació de cap prova mèdica o psicològica. Si la persona menor d'edat té més de dotze anys ha de manifestar el seu consentiment al canvi de nom. Si en té menys i té prou coneixement, ha de ser escoltada.

Article 79. *Determinació i ordre dels cognoms*

1. Els cognoms de la persona són determinats per la filiació.

2. Si la filiació s'ha establert respecte dels dos progenitors, s'imposa al fill el primer cognom de solter de cadascun d'ambdós. Si la filiació està determinada tan sols respecte d'un progenitor, l'infant en porta els dos cognoms.

3. L'ordre dels dos cognoms és determinat conjuntament pels dos progenitors o, si escau, per l'únic progenitor, al temps de la inscripció del naixement o de l'adopció del primer fill, i aquest mateix ordre regeix per als fills successius. A manca d'acord o si no s'ha fet constar l'ordre dels cognoms en la sol·licitud d'inscripció, el registrador ha d'apercebre el progenitor o progenitors legalment determinats perquè estableixin el dit ordre. Si no ho fan en el termini de tres dies hàbils, el fixa el registrador atenent a l'interès superior del menor.

4. En el supòsit que un o ambdós progenitors, d'acord amb la seva llei personal, puguin transmetre els cognoms d'una manera diferent a l'establerta en aquesta llei, han de designar els cognoms que volen transmetre, tot indicant-ne la forma o el gènere en els casos en què així escaigui, i l'ordre en què s'han de consignar.

5. En cas d'adquisició de la nacionalitat andorrana amb posterioritat al naixement, si la persona només ostenta un cognom cal imposar-li un segon cognom abans de l'anotació de la nacionalitat i, si escau, de la inscripció o anotació del naixement en el Registre Civil. Com a segon cognom, la persona afectada pot optar per repetir el seu únic cognom o bé per assumir el del progenitor que no hagués transmès el seu o, en el seu defecte, el d'algun altre ascendent. La tria de segon cognom es fa per mitjà d'una declaració davant del registrador de la persona afectada o dels seus representants legals, sense necessitat de tramitar expedient registral.

Article 80. *Inversió dels cognoms*

1. La persona major d'edat o emancipada pot sol·licitar la inversió dels seus cognoms per mitjà d'una declaració davant del registrador. Aquesta inversió no té efectes fins que no és inscrita, i només es pot efectuar una vegada.

2. La inversió dels cognoms pot també ser sol·licitada pel progenitor o progenitors que exerceixin l'autoritat parental respecte de tots els fills menors d'edat, si concorre una causa justa que ha d'apreciar el registrador. Contra la decisió negativa del registrador es pot interposar un recurs davant el tribunal de la jurisdicció civil al qual correspongui per torn.

Article 81. *Adaptació i canvis de cognom per declaració de la persona interessada*

1. La persona major d'edat o emancipada pot sol·licitar per mitjà d'una declaració davant del registrador:

- a) La regularització ortogràfica o adaptació gràfica de la fonètica dels seus cognoms a la llengua catalana.
- b) La substitució del cognom que li va ser transmès per un dels seus progenitors pel nou cognom d'aquest, en cas d'haver-se modificat o canviat d'acord amb la llei.

- c) La substitució del cognom que correspongui en cas de rectificació de la seva filiació per raó d'un reconeixement de paternitat o maternitat, un expedient registral de determinació de filiació o de l'estimació d'una acció de reclamació o impugnació de filiació.
- d) La recuperació del cognom o cognoms que havia ostentat abans de la rectificació de la seva filiació, durant la seva minoria d'edat, per raó d'un reconeixement de paternitat o maternitat, d'un expedient registral de determinació de filiació o de l'estimació d'una acció de reclamació o impugnació de filiació.
2. La substitució regulada a la lletra b) de l'apartat 1 es pot sol·licitar en el mateix procediment en el qual es tramita el canvi de cognom del progenitor o bé amb posterioritat dins dels quatre anys següents a la inscripció del canvi de cognom del progenitor.
3. La substitució regulada a la lletra c) de l'apartat 1 es pot sol·licitar dins dels quatre anys següents a la constància registral de la rectificació de la filiació.
4. La recuperació dels cognoms regulada a la lletra d) de l'apartat 1 es pot sol·licitar dins dels quatre anys següents a l'emancipació o arribada a la majoria d'edat.

Article 82. *Canvi o unió de cognoms per expedient registral*

1. La persona major d'edat o emancipada pot sol·licitar per mitjà d'expedient registral el canvi o la unió de cognoms, només si es compleixen, cumulativament, els tres requisits següents:

- a) Que el cognom que se sol·licita ostentar sigui usat habitualment per la persona sol·licitant i això constitueixi una situació de fet no provocada per la mateixa persona.
- b) Que el cognom que se sol·licita ostentar o els cognoms que es pretenen unir com un sol cognom pertanyin a la persona sol·licitant o figurin en la inscripció de naixement d'algun ascendent fins al segon grau.
- c) Que els cognoms que resultin del canvi, que sempre hauran de ser dos, no provenguin de la mateixa línia familiar, a no ser que la persona només tingüés determinada una línia de filiació.

2. En els expedients tramitats en aplicació de l'apartat 1 únicament es pot formular oposició fonamentada en l'incompliment dels requisits que s'hi estableixen.

3. Quan es tracti de víctimes de violència de gènere o dels seus descendents, així com en els supòsits en què la urgència de la situació o circumstàncies excepcionals així ho requereixin, es pot autoritzar el canvi de cognoms per expedient registral sense necessitat de complir els requisits establerts en l'apartat 1, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

En aquests casos, es pot autoritzar per raons d'urgència o seguretat el canvi total d'identitat sense la necessitat de complir els requisits que preveu l'apartat 1, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

Article 83. *Canvi de cognoms per canvis en la filiació*

1. La determinació de la paternitat o la maternitat per reconeixement, expedient registral o sentència, com també la constitució de l'adopció, comporten el canvi del cognom o cognoms dels descendents, amb imposició del cognom o cognoms corresponents al progenitor o progenitors respecte dels quals s'ha establert la filiació.

2. Respecte dels fills menors d'edat, el canvi de cognoms per raó de determinació de la paternitat o maternitat o per raó d'adopció és practicat d'ofici pel registrador un cop hagi rebut testimoni o còpia del document, o sigui ferma la resolució de l'expedient registral, dels quals resulti la determinació de la filiació. En el cas dels fills majors d'edat, el canvi requereix el seu consentiment, expressat per mitjà de declaració davant el registrador.

3. També comporten el canvi del cognom o cognoms dels fills les sentències que estimin la impugnació de la seva paternitat o maternitat sense determinar una nova filiació. En aquest cas, la persona ostenta els cognoms del progenitor respecte del qual s'hagi mantingut el vincle de filiació en l'ordre que aquest mateix designi. En el cas dels fills majors d'edat, el canvi requereix el seu consentiment, expressat per mitjà de declaració davant el registrador.

Article 84. *Cognoms en cas de limitació d'efectes de la filiació o de privació de l'autoritat parental*

1. Si la sentència que declara la filiació es limita a la seva mera determinació sense cap altre efecte, en els casos en què la llei així ho estableix, no s'ha d'imposar al fill cap cognom del progenitor afectat per la limitació.
2. Si esqueia d'acord amb la llei la limitació d'efectes i el representant legal del menor no la va sol·licitar, el fill pot demanar, per expedient registral, la supressió del cognom del progenitor afectat per la limitació en els quatre anys següents a l'arribada a la majoria d'edat. També pot sol·licitar, en el mateix termini i pel mateix procediment, que li sigui atribuït el cognom del dit progenitor, amb el canvi de cognoms escaient, si vol deixar sense efecte les limitacions establertes en el moment de la determinació de la filiació.
3. Si un dels progenitors ha estat privat, per sentència ferma, de l'autoritat parental respecte d'un fill, el representant legal del menor pot sol·licitar per expedient registral la supressió del cognom provinent del dit progenitor. En aquest cas s'atribueixen al menor els cognoms del progenitor que conservi l'autoritat parental en l'ordre que aquest mateix designi. Aquesta supressió pot ser també sol·licitada pel mateix fill dins dels quatre anys següents a l'arribada a la majoria d'edat.

Article 85. *Cognoms en cas d'abandonament*

Quan no consti la filiació d'una persona, el registrador li ha d'atribuir nom propi i cognoms, escollint-los d'entre els més usuals i evitant sempre qualsevol referència a la condició d'abandonada. En aquest cas s'han de respectar les indicacions escrites que s'hagin trobat en poder de la persona, sempre que no comportin l'atribució de paternitat o maternitat.

Article 86. *Constància registral del canvi de nom o cognoms*

Els canvis de nom propi i de cognoms s'han de fer constar en la inscripció de naixement, de matrimoni o constitució de parella estable o en qualssevol altres inscripcions o anotacions relatives a la persona concernida, com també en les de naixement dels seus fills, en els termes establerts en els articles precedents.

Article 87. *Disposicions comunes a les modificacions de nom i de cognoms*

1. Estan legitimades per a sol·licitar les modificacions de nom o de cognoms o la inversió dels cognoms, o per a prestar el consentiment a la modificació, en els supòsits regulats en aquesta Llei, les persones de nacionalitat andorrana.
2. Les sol·licituds d'adaptació o canvi del nom propi o la facultat de determinar o d'invertir l'ordre dels cognoms, sempre que afectin menors d'edat, han de ser formulades i exercides pels progenitors que exerceixin l'autoritat parental o pel tutor del menor.
3. Les persones amb discapacitat poden formular les sol·licituds de canvi de nom o de cognoms regulades en aquesta Llei amb l'assistència, si escau, de les que els presten suport per a l'exercici de la capacitat.
4. Les adaptacions i canvis dels cognoms dels progenitors afecten als fills menors d'edat als quals s'hagués transmès el cognom modificat o substituït. Respecte dels fills majors d'edat, s'aplica allò que disposa l'apartat 1, lletra b), de l'article 81.
5. La inscripció registral del canvi de nom o de cognom té caràcter constitutiu.

Article 88. *Reconeixement de resolucions estrangeres sobre canvi de nom o cognoms*

Les resolucions judicials estrangeres relatives als canvis de nom propi o de cognoms que afectin persones no andorranes poden ser objecte d'inscripció registral sense que sigui necessària la seva subjecció a exequàtur si consta al registrador:

- a) La fermesa de la resolució.
- b) La regularitat i autenticitat formal dels documents presentats.
- c) Que la competència de l'òrgan judicial d'origen es fonamenta en criteris equivalents als de la legislació andorrana o, si no és així, en criteris raonables.
- d) Que la inscripció de la resolució no és manifestament incompatible amb l'ordre públic andorrà.

Capítol cinquè. Nacionalitat

Article 89. *Constància registral de la nacionalitat*

1. S'han de fer constar en el Registre Civil, amb valor d'anotació, les resolucions administratives i judicials fermes relatives a l'adquisició, pèrdua o recuperació de la nacionalitat andorrana per part de persones de nacionalitat andorrana o de persones residents a Andorra, dictades per l'Administració i pels tribunals andorrans i les que hagin estat dictades per autoritats o tribunals estrangers que tinguin alguna afectació en la nacionalitat andorrana.

2. Les autoritats i els òrgans jurisdiccionals andorrans que dictin les resolucions a què fa referència l'apartat 1 han de trametre d'ofici al Registre Civil una certificació, testimoni o còpia electrònica d'aquestes resolucions, amb expressió de les dades personals de la persona afectada.

3. En cas d'adquisició de la nacionalitat andorrana amb posterioritat al naixement, s'han de fer constar en el Registre Civil, a instància de la persona afectada, tots els fets i actes referits a l'article 2 que hagin tingut lloc amb anterioritat, sempre que puguin produir efectes jurídics en el Principat d'Andorra. Si no hi constava inscrit el naixement, se n'ha de practicar simultàniament una anotació que serveixi de suport a l'anotació relativa a la nacionalitat.

4. Si es tracta de resolucions dictades per autoritats o tribunals estrangers, estan obligades a promoure'n l'anotació les persones afectades en la seva nacionalitat o els seus representants legals. Poden també promoure l'anotació d'aquestes resolucions les persones que en tinguin coneixement i acreditin tenir-hi interès legítim.

5. Les anotacions de nacionalitat que es facin en virtut del present article i, en general, les mencions que es facin en qualsevol assentament, no tenen caràcter constitutiu i no són, per si mateixes, prova de nacionalitat.

Capítol sisè. Autoritat parental i representacions legals de menors

Article 90. *Resolucions relatives a l'autoritat parental i a l'atribució de funcions tutelars*

1. S'inscriuen en el Registre Civil les resolucions judicials que afectin la titularitat o la modalitat d'exercici de l'autoritat parental, inclosa la seva modificació, suspensió, privació, recuperació o extinció, com també l'atribució de funcions tutelars a altres persones, amb expressió del fet o l'acte que les motiva.

2. Les vicissituds relatives a l'autoritat parental dels progenitors s'inscriuen en el foli personal dels fills i en els dels progenitors. L'atribució de funcions tutelars a terceres persones s'inscriu en el foli personal dels menors concernits i, si la persona nomenada és una persona física, també en el seu foli personal.

3. En la inscripció s'ha d'expressar la resolució i el procediment en què s'hagi acordat la vicissitud que es tracti i el contingut d'aquesta, amb indicació, si escau, dels drets o funcions atribuïts i de la data d'acceptació dels càrrecs.

Article 91. *Títol d'inscripció i deure o facultat de promoure-la*

1. Les resolucions judicials fermes que afecten la modalitat d'exercici de l'autoritat parental o que en declaren la modificació, suspensió, privació, recuperació o extinció, o que atribueixen funcions tutelars a terceres persones, han de ser remeses per l'òrgan jurisdiccional que les ha dictat al Registre Civil perquè es procedeixi a la seva inscripció.

2. En les resolucions a què es refereix l'apartat 1 han de constar totes les dades d'identificació de la persona o persones concernides per procedir, quan calgui, a l'anotació del seu naixement amb la seva data, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la dita inscripció.

3. Si es tracta de resolucions dictades per òrgans jurisdiccionals estrangers, les persones que exerceixen l'autoritat parental o les funcions tutelars o les altres afectades per la resolució tenen el deure de promoure'n la inscripció sense dilació.

4. Poden també promoure la inscripció d'aquestes resolucions les persones que en tinguin coneixement i que acreditin tenir-hi interès legítim.

Article 92. Tutela i administració patrimonial de béns de menors

1. S'inscriu en el Registre Civil la constitució de la tutela de menors i el nomenament del tutor o tutors i, si n'hi ha, d'administrador patrimonial, indicant, si escau, els seus respectius àmbits d'actuació i funcions atribuïdes, com també les dates d'acceptació dels càrrecs. També es fa constar el cessament en l'exercici dels càrrecs, per remissió de la resolució judicial que el declari o fins i tot d'ofici si la causa resulta d'altres inscripcions efectuades en el mateix Registre o de la constatació que la persona menor ha arribat a la majoria d'edat.

2. En els casos en què, d'acord amb la llei, es constitueix consell de tutela o un altre òrgan de supervisió s'inscriu també la constitució d'aquest òrgan amb el nomenament dels seus membres, indicant-ne igualment les funcions.

3. La constitució de la tutela i el nomenament de tutor o administrador patrimonial, com també la constitució i el nomenament dels membres del consell de tutela, s'inscriuen en el foli personal del menor tutelat. Si el tutor o l'administrador patrimonial són persones físiques, aquestes resolucions s'inscriuen també en el seu respectiu foli personal.

Article 93. Defensor judicial de menors

1. S'inscriu en el Registre Civil el nomenament de defensor judicial de menors d'edat.

2. En la inscripció es fa constar la causa que motiva la designació i les facultats atribuïdes, d'acord amb que el disposi la resolució judicial, i la data d'acceptació del càrrec. També es fa constar el cessament en l'exercici del càrrec, per remissió de la resolució judicial que el declari o fins i tot d'ofici si la causa resulta d'altres inscripcions en el mateix Registre.

Article 94. Administració particular de béns de menors

Si en una donació o disposició successòria a favor d'un menor d'edat s'ha designat administrador, es pot inscriure a sol·licitud seva o dels representants legals del menor el seu nomenament i les facultats conferides en el foli personal del menor i, si és persona física, en el seu propi, tan bon punt consti que el càrrec ha estat acceptat.

Capítol setè. Emancipació i curatela de menors

Article 95. Títol d'inscripció

1. La inscripció de l'emancipació es practica en virtut de l'escriptura pública atorgada per a concedir-la o de la resolució judicial que la declara.

2. En cas d'haver-se dut a terme a l'estranger, la inscripció es practica aportant còpia autenticada de l'escriptura pública, certificat de l'acta o la resolució judicial mitjançant la qual s'hagi obtingut.

3. L'emancipació és objecte d'inscripció en el foli personal de la persona emancipada.

Article 96. Anotació de l'emancipació tàcita per vida independent

1. L'emancipació per vida independent es pot fer constar, amb valor d'anotació, mitjançant l'acreditació documental de la situació d'independència i del consentiment dels qui exerceixen l'autoritat parental o la tutela. La prestació del consentiment es pot expressar també per compareixença davant del registrador.

2. La revocació del consentiment per a dur vida independent es pot acreditar de la mateixa manera que la seva prestació. Revocat el consentiment, s'ha de deixar sense efecte l'anotació.

Article 97. Efectes de la inscripció de l'emancipació

La concessió de l'emancipació no produeix efectes enfront de tercers fins que no hagi estat inscrita al Registre Civil.

Article 98. Curatela de persona emancipada

1. S'inscriu en el Registre Civil la constitució de la curatela i el nomenament del curador de les persones emancipades.

2. La inscripció es practica en el foli personal de la persona emancipada i de la nomenada com a curadora en virtut de la resolució judicial corresponent, tan bon punt consti que el càrrec ha estat acceptat. També es fa constar el cessament en el seu exercici, per remissió de la resolució judicial que el declari o fins i tot d'ofici, si la causa resulta d'altres inscripcions en el mateix Registre o de la constatació que la persona emancipada ha arribat a la majoria d'edat.

Capítol vuitè. Matrimonis

Secció primera. Expedient matrimonial

Article 99. *Tramitació de l'expedient*

1. Per a la celebració del matrimoni civil, ambdós contraents han de comparèixer davant el Registre Civil i promoure l'expedient matrimonial, personalment o per mitjà de persona apoderada amb poder notarial especial. La sol·licitud, signada pels compareixents, ha de contenir la declaració de voler contreure matrimoni i adjuntar els documents requerits per la Llei qualificada de la persona i de la família.

2. El registrador civil examina la suficiència de la sol·licitud i la procedibilitat del matrimoni civil celebrador i comprova els requisits de capacitat i la inexistència d'impediments o altres obstacles a la seva validesa.

3. A efectes de determinar si concorren els requisits de validesa, el registrador pot sol·licitar informes, practicar les diligències que consideri pertinents i, particularment, entrevistar-se de manera reservada i per separat amb cadascun dels contraents. Reglamentàriament, es poden establir els supòsits en què resulti obligatòria la celebració de l'entrevista referida a l'efecte de verificar la concurrència dels requisits per a la validesa del matrimoni.

4. Si a efectes de l'emissió, interpretació o recepció del consentiment matrimonial algun dels contraents necessita alguna modalitat de suport humà, tècnic o material, en pot requerir l'aplicació, tant durant la tramitació de l'expedient com en l'acte de celebració del matrimoni, i això es fa constar, si escau, en la resolució que l'autoritza. Si l'estat de salut d'algun dels contraents pot impedir-li prestar consentiment matrimonial, fins i tot comptant amb la provisió dels suports esmentats, la persona titular del Registre ha de sol·licitar un dictamen mèdic sobre la seva aptitud per prestar-lo, que haurà de ser adjuntat a l'expedient.

5. Si el registrador estima que res no s'oposa a la validesa del matrimoni, n'autoritza la celebració, i en cas contrari denega l'autorització. La denegació ha de ser motivada i es pot recórrer en alçada, en el termini de deu dies hàbils des de la seva notificació, davant el tribunal pertanyent a la jurisdicció civil i al qual correspongui per torn. En aquest cas, la celebració del matrimoni queda en suspens fins a la resolució del recurs.

Article 100. *Dispensa d'impediments*

La dispensa d'impediments l'acorda el tribunal al qual correspongui per torn de jurisdicció voluntària, a petició conjunta dels dos contraents, amb audiència del Ministeri Fiscal. L'atorgament de dispensa s'ha de fer constar en la inscripció del matrimoni en el mateix moment d'estendre-la.

Article 101. *Caducitat de l'autorització del matrimoni*

Un cop és ferma la resolució que autoritza la celebració del matrimoni civil, es pot dur a terme davant el cònsol, el seu delegat o el notari andorrà escollit dins del termini màxim de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi celebrat el matrimoni, caduquen els efectes de la resolució.

Article 102. *No necessitat d'expedient matrimonial civil*

1. No és necessària la tramitació de l'expedient civil previ per a la celebració del matrimoni de qui es troba en perill de mort. No obstant això, els contraents, abans de la prestació del consentiment matrimonial, han de formular una declaració jurada en què manifestin que no hi ha cap impediment legal entre ells que no sigui dispensable. Si el perill de mort deriva de malaltia o de l'estat físic d'algun dels contraents, cal també dictamen mèdic previ del metge forense o d'un altre metge, llevat d'impossibilitat acreditada. En aquest darrer cas, el dictamen s'ha d'aportar abans de la inscripció del matrimoni en el Registre Civil.

2. No requereix tampoc tramitació d'expedient civil la celebració en el Principat d'Andorra de matrimoni canònic. No obstant això, els contraents han d'acreditar prèviament davant de l'autoritat eclesiàstica el seu estat civil mitjançant els documents oportuns.

Secció segona. Inscripcions relatives al matrimoni

Article 103. *Inscripció de matrimoni celebrat al Principat*

1. La inscripció dels matrimonis celebrats al Principat d'Andorra s'ha de fer de la manera següent:

- a) En els matrimonis civils, el cònsol o el notari autoritzant estén una acta de la celebració del matrimoni en dos exemplars del formulari oficial i la signa juntament amb els cònjuges i dos testimonis hàbils. Un exemplar de l'acta resta a la seu oficial de la persona autoritzant, a l'efecte únic d'arxiu, sense que es pugui lliurar cap certificació a partir d'aquesta acta. L'altre exemplar es tramet al Registre el mateix dia o el dia hàbil següent i, dins un altre termini igual al de la recepció, es practica la inscripció del matrimoni. L'acta, de la qual s'ha d'acusar recepció al cònsol o notari remitent, es digitalitza i s'incorpora a un arxiu digital.
- b) En els matrimonis canònics, el rector de la parròquia on s'ha celebrat el matrimoni o la persona que segons les disposicions canòniques tingui facultats per estendre l'acta sacramental lliura la certificació literal de la celebració del matrimoni, que tramet al Registre Civil el mateix dia o el dia hàbil següent. D'acord amb aquest document, en un altre termini igual a comptar al de la recepció, es practica la inscripció del matrimoni. L'acta és també arxivada digitalment i se n'acusa recepció conforme s'assenyala a la lletra a) anterior.

2. El matrimoni s'inscriu en el foli personal de cadascun dels contraents.

Article 104. *Inscripció de matrimoni celebrat a l'estranger*

1. La inscripció dels matrimonis celebrats a l'estranger ha de ser promoguda pel contraent andorrà o resident a Andorra, mitjançant sol·licitud signada també per l'altre contraent o pels respectius apoderats, i es fa de la manera següent:

- a) Si el matrimoni és civil, o bé si és d'una altra classe diferent del civil o del canònic, es practica de conformitat amb allò que disposa l'article 159 mitjançant la certificació literal legalitzada de la inscripció al Registre Civil del país on s'ha celebrat.
- b) Si el matrimoni és canònic, es practica mitjançant la certificació literal canònica lliurada per l'òrgan canònic competent, notificada a través de l'ordinari d'Andorra.

2. En el supòsit de la lletra a) de l'apartat anterior, si manca inscripció en un registre civil, per poder inscriure el matrimoni els dos contraents han d'aportar una resolució judicial ferma dictada al país on es va celebrar que en declari l'existència, vàlidesa i licitud perquè sigui reconeguda pel registrador civil de conformitat amb els requisits establerts a l'apartat 2 de l'article 428 la Llei del Codi de procediment civil o bé s'han d'adreçar al tribunal de la jurisdicció civil i al qual correspongui per torn per a obtenir el reconeixement de la resolució judicial estrangera en el procediment d'exequàtur previst en el mateix Codi.

Article 105. *Efectes de la inscripció de matrimoni*

Els efectes produïts per la celebració del matrimoni tenen reconeixement ple, legitimació i fe pública amb la pràctica de la seva inscripció. El matrimoni no pot perjudicar els drets adquirits per tercers de bona fe fins al moment de la inscripció.

Article 106. *Inscripcions relatives al règim econòmic matrimonial*

1. S'inscriuen al Registre Civil els pactes acordats en capítols matrimonials o instruments anàlegs i les resolucions judicials que afectin el règim econòmic matrimonial.

2. L'atorgament a Andorra de capítols matrimonials o d'altres convencions sobre el règim econòmic matrimonial ha de ser notificat al Registre Civil pel notari autoritzant sense dilació. La notificació comprèn el tipus d'instrument, la data de l'atorgament, el nom dels atorgants i del notari que l'autoritza i el número de protocol. Pel que fa al seu contingut, només ha d'incloure els pactes relatius al règim econòmic matrimonial, sense abastar altres negocis o els pactes que s'haguessin pogut concloure en previsió d'una ruptura matrimonial.

3. Els pactes que afectin el règim econòmic matrimonial atorgats a l'estranger respecte de matrimonis inscrits en el Registre Civil del Principat d'Andorra han de ser inscrits sense dilació, a instàncies d'un cònjuge o d'ambdós, mitjançant la presentació al registrador de testimoni o còpia autèntica de l'instrument públic corresponent.

Article 107. *Efectes de les inscripcions relatives al règim econòmic matrimonial*

Els pactes relatius al règim econòmic matrimonial només perjudiquen els tercers de bona fe a partir de la data de la seva inscripció.

Article 108. *Inscripcions de sentències de nul·litat matrimonial, separació o divorci*

1. Les sentències fermes de nul·litat matrimonial, separació o divorci dictades pels òrgans jurisdiccionals andorrans han de ser remeses al Registre Civil per a la seva inscripció sense dilació, per testimoni o còpia electrònica, d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 39.

2. Els cònjuges tenen el deure d'aportar còpia de les sentències o resolucions canòniques o les dictades per òrgans jurisdiccionals o administratius estrangers. La inscripció d'aquestes sentències o resolucions requereix que compleixin els requisits generals previstos per la llei per a les resolucions canòniques o estrangeres, segons el cas.

Capítol novè. Unions estables de parella

Article 109. *Tramitació de l'expedient*

1. Per a la constitució d'una unió estable de parella, ambdós convivents han de comparèixer davant el Registre Civil i promoure l'expedient previ. La sol·licitud, signada per ambdós, ha de contenir la declaració de voler constituir una unió estable de parella i adjuntar els documents requerits per la llei qualificada de la persona i de la família.

2. La persona titular del Registre examina la suficiència de la sol·licitud i la procedibilitat de la unió, d'acord amb els requisits legals per a la seva constitució.

3. A efectes de determinar si concorren els requisits de validesa, la persona titular del Registre pot sol·licitar informes, practicar les diligències que consideri pertinents i, particularment, a efectes d'acreditar la veracitat de la convivència, entrevistar-se de manera reservada i per separat amb cadascun dels contraents. Reglamentàriament, es poden establir els supòsits en què resulti obligatòria la celebració de l'entrevista referida a l'efecte de verificar la concurrència dels requisits per a la validesa la unió estable de parella.

4. Si res no s'oposa a la validesa de la unió, la persona titular del Registre n'autoritza la constitució, i en cas contrari denega l'autorització. En cas de denegació, la resolució, que ha de ser motivada, es pot recórrer d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 42.

Article 110. *Inscripció de la unió estable de parella i règim d'eficàcia*

1. La unió estable de parella, si ha esdevingut ferma la resolució que n'autoritza la constitució, s'inscriu en el Registre un cop transcorreguts sis mesos a comptar del moment en què es va promoure l'expedient previ.

2. La unió estable de parella s'inscriu en el foli personal de cadascun dels convivents. En cas que el naixement d'algun dels convivents no consti inscrit en el Registre Civil, es procedeix a una anotació del naixement i la seva data, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció corresponent.

3. La unió estable de parella produeix efectes entre els convivents des del dia en què es va promoure l'expedient previ, sempre que hagi estat inscrita. Respecte de tercers, els produeix a comptar de la data de la inscripció.

Article 111. *Inscripció de l'extinció de la unió estable de parella*

1. L'extinció de la unió estable de parella s'inscriu en el Registre Civil mitjançant:

- a) L'aportació, per un dels convivents o per ambdós, de l'acord d'extinció de la unió formalitzat fefaentment.
- b) L'aportació d'una còpia de la notificació fefaent remesa per un convivent a l'altre en la qual s'expressi la voluntat d'extingir la unió.

c) L'aportació del certificat de celebració de matrimoni entre els convivents, amb posterioritat a la constitució de la unió.

d) Mitjançant l'aportació del certificat de defunció o de la declaració de mort d'un dels convivents.

2. L'extinció de la unió estable de parella produeix efectes entre els convivents des de la data del seu acord o de la recepció de la notificació de la voluntat unilateral feta per un d'ells a l'altre de posar fi a la unió. Respecte de terceres persones, produeix efectes des de la data de la inscripció.

Capítol desè. Curateles, apoderaments i altres mesures i càrrecs de suport o protecció a persones amb discapacitat

Secció primera. Mesures i càrrecs de suport

Article 112. *Títol d'inscripció i deure o facultat de promoure-la*

1. Les autoritats andorranes que hagin autoritzat una escriptura o hagin dictat una resolució ferma que proveeixi mesures de suport l'han de remetre al Registre Civil perquè es procedeixi a la seva inscripció. En l'escriptura o resolució han de constar totes les dades d'identificació de la persona o les persones afectades per procedir, quan calgui, a l'anotació del naixement i la seva data, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la dita inscripció.

2. Si es tracta d'escriptures públiques autoritzades o resolucions dictades per autoritats o òrgans jurisdiccionals estrangers, l'apoderat, el curador o càrrec anàleg tenen el deure de promoure'n la inscripció sense dilació des del moment de prendre possessió del càrrec.

3. Poden també promoure la inscripció d'aquestes escriptures i resolucions les persones que en tinguin coneixement i que acreditin tenir interès legítim en la inscripció.

Article 113. *Inscripció de les mesures de suport*

1. En relació amb les mesures per a la provisió de suport a persones amb discapacitat, són objecte d'inscripció:

- a) La constitució d'una curatela i els nomenaments de curador.
- b) L'atorgament de poders preventius.
- c) Els nomenaments de defensor judicial.
- d) L'atribució de funcions tutelars a guardadors de fet o a altres persones.
- e) La modificació o extinció de les mesures anteriors per voluntat de la persona afectada o per resolució judicial.

2. Les inscripcions es practiquen en el foli personal de la persona a qui es presta el suport i, si són persones físiques, en els de les persones a qui s'han discernit els càrrecs o s'ha atribuït les funcions de suport.

3. En les inscripcions s'ha de fer constar:

- a) En cas que les mesures s'hagin atorgat en escriptura pública, el notari que l'ha autoritzada, i si s'han establert per resolució judicial, l'òrgan jurisdiccional que l'ha dictada, en ambdós casos amb la seva data.
- b) La persona o persones designades per a l'exercici del càrrec o funció.
- c) El contingut del règim o la mesura de suport, amb indicació del seu àmbit o extensió, les funcions atribuïdes al titular del càrrec i les limitacions que puguin tenir, si són diferents de les legals d'aquests càrrecs.

Article 114. *Càrrecs per a la provisió de suport*

1. En la inscripció de nomenament de curador, defensor judicial o d'altres càrrecs a qui s'atribueixen funcions tutelars s'ha de fer constar l'acceptació o presa de possessió del càrrec i, quan es produeixi, el seu cessament. Si el nomenament de curador és preventiu, s'ha de fer constar aquesta qualitat.

2. Si el cessament es produeix per causa que hagi causat inscripció en el Registre Civil, el registrador el fa constar d'ofici. Si es produeix per resolució judicial, se n'ha remetre testimoni o còpia al Registre Civil per a la seva constància en els folis personals corresponents.

Article 115. *Inscripció de poders preventius*

1. En les inscripcions relatives als poders preventius cal indicar les facultats i limitacions que té la persona apoderada i si el poder té eficàcia immediata o diferida.
2. En els poders d'eficàcia diferida, quan s'esdevenen les circumstàncies que fan que el poder sigui eficaç, la persona apoderada té el deure de comunicar-ho al Registre per a la seva anotació. Si el fet determinant de l'eficàcia del poder és constatat per acta notarial, té també el mateix deure de comunicació el notari que l'hagi autoritzat.
3. En la inscripció de poders preventius s'han de fer constar les seves modificacions, revocació o altres causes d'extinció. Si la modificació o extinció dels poders preventius es produeix per causa que hagi causat inscripció en el Registre Civil, el registrador la fa constar d'ofici. Si s'ha formalitzat notarialment o s'ha ordenat per resolució judicial, l'autoritat n'ha de remetre testimoni o còpia al Registre per a la seva constància en els folis personals corresponents.

Article 116. *Disposicions sobre curatela futura*

Si en previsió d'una necessitat futura de suport la persona formula en escriptura pública una proposta de nomenament o d'exclusió de persones per a exercir la curatela o altres càrrecs de suport o adopta disposicions sobre el contingut o funcionament d'aquestes mesures, cal anotar l'atorgament de l'escriptura en el seu foli personal, amb indicació del notari que l'ha autoritzada i la seva data.

Secció segona. Patrimonis protegits

Article 117. *Inscripció de la constitució i administració de patrimonis protegits*

1. En relació amb els patrimonis protegits a favor de persones amb discapacitat, es poden inscriure en el Registre Civil, a instància de les persones constituents, administradores o beneficiàries:
 - a) La seva constitució, modificació i extinció.
 - b) La designació o nomenament dels administradors i el seu cessament.
2. Les inscripcions de constitució o modificació dels patrimonis protegits es practiquen en virtut de l'escriptura pública o resolució judicial que l'ha autoritzat, amb indicació de la seva denominació, la seva data, les mencions d'identitat dels constituents o aportants, dels administradors i de la persona o persones beneficiàries i, en cas de modificació, l'objecte d'aquesta.
3. La inscripció de l'extinció dels patrimonis protegits es practica a instància dels administradors, acreditant que concorre algunes de les causes legals, o en virtut de la resolució judicial que l'hagi declarat. En la inscripció s'ha de fer constar, quan s'hagi produït, la liquidació i eventual adjudicació del romanent d'acord amb el disposat en la llei.
4. Les inscripcions de designació o nomenament d'administradors han d'incloure les regles d'administració del patrimoni i les facultats que tenen atribuïdes, com també les regles de supervisió i control que eventualment s'haguessin establert. En la inscripció del seu cessament, se n'ha d'indicar la causa i, si escau, la resolució judicial que l'ha declarat.
5. Tenen el deure de promoure les inscripcions en matèria de patrimonis protegits les persones que els constitueixen i els administradors, sens perjudici del que disposa l'article 39. Pot instar també aquestes inscripcions qualsevol altra persona que acreditati tenir-hi interès.
6. La constitució, modificació i extinció del patrimoni protegit s'inscriu en el foli personal de la persona o persones beneficiàries i la designació o nomenament dels administradors i el seu cessament en els folis personals dels mateixos.

Capítol onzè. Altres limitacions a les facultats d'administració o disposició patrimonial

Article 118. *Inscripció de restriccions a l'administració de béns*

S'inscriuen en el Registre Civil les limitacions, declarades judicialment, a l'exercici de les facultats d'administrar o disposar de béns per raó d'un procés concursal, o la inhabilitació o suspensió per exercir els càrrecs de tutor, curador o administrador de béns i, en general, qualsevol altra limitació a l'exercici de la capacitat civil, sempre que així ho disposin les lleis.

Capítol dotzè. Declaracions judicials de desaparició i d'absència

Article 119. *Desaparició de persona*

Si la desaparició i manca de notícies sobre el parador d'una persona dona lloc a l'adopció de mesures de protecció d'acord amb la llei, s'ha de fer constar la desaparició en el seu foli personal, amb valor d'anotació. També s'hi ha d'inscriure el nomenament del càrrec de defensor judicial i el seu cessament, amb indicació de les seves funcions i les dates en què ha acceptat o ha pres possessió del càrrec i en què s'ha produït el cessament.

Article 120. *Absència*

1. En relació amb la situació d'absència legal, s'inscriuen en el Registre Civil:

- a) La declaració judicial d'absència i el cessament d'aquest estat.
- b) La constitució, modificacions i extinció de la curatela de la persona absent.
- c) El nomenament i el cessament del càrrec de curador.

2. La declaració judicial d'absència s'inscriu en virtut de la resolució que l'ha dictat, amb indicació de la seva data. El cessament de situació d'absència legal s'inscriu en virtut de la defunció o declaració de mort de la persona absent o de la resolució judicial que l'ha deixat sense efecte per raó de la reaparició de la persona i la seva aptitud per a gestionar els seus afers.

3. En la inscripció de la constitució i, si escau, de les modificacions de la curatela s'ha de fer constar les funcions i facultats que assumeix el curador d'acord amb l'establert en la resolució judicial corresponent.

4. En la inscripció del nomenament de curador, s'ha d'indicar la data de l'acceptació o presa de possessió del càrrec. En la del seu cessament, se n'ha d'indicar la causa i, si escau, la resolució judicial que l'ha declarat.

5. Tenen el deure de promoure les inscripcions en matèria d'absència legal les persones legitimades per sol·licitar-ne la declaració i el curador de la persona absent, sens perjudici del que disposa l'article 39. Pot instar també aquestes inscripcions qualsevol altra persona que acrediti tenir-hi interès.

6. Les inscripcions a què es refereix aquest precepte es practiquen en el foli personal de la persona absent i la de nomenament i cessament del càrrec de curador també en el foli personal d'aquest.

Capítol tretzè. Defuncions i declaracions de mort

Secció primera. Constància registral de la defunció

Article 121. *Inscripció de defunció*

1. La inscripció de defunció es promou mitjançant declaració que s'ha de fer immediatament després de produir-se la mort o del moment en què sigui trobat el cadàver.

2. Si la defunció s'ha produït a l'estranger o el cadàver hi ha estat trobat i la defunció ha de ser inscrita en el Registre Civil del Principat d'Andorra, les persones obligades a declarar-la d'acord amb l'article 122 ho han de fer també sense dilació.

Article 122. *Persones obligades a declarar la defunció*

1. Estan obligades a declarar la defunció les persones següents:

- a) Les persones majors d'edat que habiten a la casa on s'ha esdevingut la defunció.
- b) Els parents del difunt majors d'edat presents en el lloc i moment de la defunció, per ordre de proximitat.

- c) El cònjuge, el convivent en parella estable i la resta de parents majors d'edat del difunt, fins al quart grau de consanguinitat o segon d'afinitat.
- d) La direcció de l'hospital, clínica o establiment sanitari o d'altra índole, públic o privat, del Principat d'Andorra on s'ha esdevingut la defunció.
- e) El personal mèdic o sanitari que estigués prestant assistència en el moment de produir-se la defunció, si s'ha esdevingut fora d'un establiment sanitari.
- f) Els ministres del culte presents en el lloc i moment de la defunció.
- g) Les autoritats policials o administratives, en els casos de cadàvers trobats.
- h) La persona o entitat encarregada dels serveis funeraris.

2. El compliment de l'obligació per part d'una de les persones esmentades n'exonera les altres.

3. En defecte de declaració feta per les persones relacionades en l'apartat 1, qualsevol persona que tingui coneixement de la defunció ha de comunicar-la a l'autoritat policial o administrativa, perquè aquesta en promogui la declaració.

Article 123. *Certificat mèdic de defunció*

1. En el moment de fer la declaració s'ha de presentar el certificat mèdic de defunció expedit per un metge en exercici legal de la professió en el lloc on s'ha esdevingut la defunció. El certificat facultatiu ha d'ésser estès en lletra impresa o clarament llegible i ha de restar arxivat. En el certificat ha de constar l'existència de senyals inequívocs de mort.

2. Si amb la declaració no es presenta el certificat mèdic de defunció, el registrador requereix del metge forense, o d'un altre metge en defecte del forense, que comprovi la defunció i en lliuri el certificat.

Article 124. *Circumstàncies de la mort*

Si hi ha indicis de mort violenta o sospites de crim, o si el metge certificant declara que ignora la causa de la mort, el registrador ha de comunicar al batlle de guàrdia i al Ministeri Fiscal els fets perquè es promoguin les diligències necessàries per a la investigació de les causes i les circumstàncies de la mort i, si és el cas, perquè es realitzi l'autòpsia. El resultat d'aquestes diligències es comunica al Registre Civil i les indicacions donades s'han d'incloure en la inscripció.

Article 125. *Declaració fora de termini*

1. Si no s'ha declarat la defunció en el termini de setanta-dues hores des que es va produir, per a practicar-ne la inscripció cal promoure expedient registral o, si escau, un procés judicial civil d'acord amb el que disposa l'article 51. L'expedient o el procés es tramiten a instàncies de qualsevol de les persones legitimades per a promoure la declaració o del Ministeri Fiscal, a qui s'ha de comunicar sempre la manca de declaració. En l'expedient o en el procés s'han de practicar les proves escaients per a verificar la realitat de la defunció i les circumstàncies que cal incloure en la inscripció.

2. La declaració espontània de les persones obligades a declarar la mort que tingui lloc un cop iniciat l'expedient registral, posa fi al mateix.

Article 126. *Mencions de la inscripció de defunció*

1. A més dels requisits generals de tot assentament, la inscripció de defunció ha d'incloure les mencions següents:

- a) El nom i els cognoms, el sexe, l'edat, l'estat civil, la nacionalitat i el domicili del difunt.
- b) El nom i els cognoms dels pares i del cònjuge o convivent en unió estable de parella, si és el cas.
- c) El lloc, la data i l'hora en què ha tingut lloc la mort o ha estat trobat el cadàver.
- d) La referència al certificat mèdic de defunció, incloses les mencions d'identitat del metge.
- e) El cementiri o el lloc on hagi d'ésser inhumat o incinerat el difunt.

2. En el cas de defunció de persones desconegudes, s'ha de fer constar a la inscripció, a més de les mencions referides a l'apartat 1 que es coneguin, l'edat aparent, la descripció del vestit, els documents i els objectes que portava el difunt, fotografies del cadàver i qualsevol altra circumstància que pugui facilitar-ne la identificació.

Article 127. *Eficàcia de la inscripció i constància registral*

1. La inscripció de defunció dona fe de la mort certa d'una persona i de la data, l'hora i el lloc on s'han esdevingut.
2. La inscripció de defunció tanca el foli personal de la persona difunta. Un cop practicada, se'n deixa també constància en els folis oberts d'altres persones on el difunt és mencionat per raó d'una relació familiar o de l'atribució i exercici de càrrecs i funcions objecte d'inscripció o de constància registral.
3. Trimestralment, el registrador ha de transmetre als comuns la relació de les inscripcions de defuncions esdevingudes a Andorra, a l'efecte que puguin tramitar la baixa corresponent del cens parroquial.

Article 128. *Defuncions abans de la inscripció de naixement i defuncions prenatales*

1. En cas que la defunció s'hagi produït després del part però abans de la inscripció del naixement, el registrador obre foli personal en el qual s'han de practicar la inscripció del naixement i de la defunció, indicant-ne el dia i l'hora i la resta de dades previstes per la llei, amb base en la declaració o declaracions i certificat o certificats mèdics respectius.
2. Les defuncions prenatales que es produeixen amb posterioritat als sis mesos de gestació consten en un arxiu del Registre Civil, sense obrir foli personal i sense efectes jurídics. En els assentaments relatius a les criatures no nascudes amb vida hi consten les dades de la mare, de l'altra persona que es declara progenitor, si escau, i la referència al certificat mèdic de la mort fetal. Els progenitors poden atribuir un nom a la criatura i fer-lo constar en l'assentament.

Article 129. *Llicència d'inhumació o incineració*

1. Per inhumar o incinerar un cadàver cal haver obtingut la llicència corresponent, que el registrador ha d'expedir després d'haver estat practicada la inscripció de la defunció.
2. La inhumació o incineració del cos o les restes de la persona difunta no pot tenir lloc abans que hagi transcorregut un interval de temps d'almenys dotze hores ni tampoc després de setanta-dues hores, comptades des de la defunció o el trobament del cadàver, llevat dels casos en què reglamentàriament es permeti demorar-les o en què el batlle de guàrdia disposi una altra cosa.

Secció segona. Declaració judicial de mort

Article 130. *Inscripció de la declaració judicial de mort*

1. Les declaracions judicials de mort s'inscriuen en el foli personal de la persona afectada. La inscripció ha de mencionar les dades referides a les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 126, les circumstàncies de la desaparició de la persona i la data a partir de la qual s'entén produïda la mort.
2. Són també objecte d'inscripció les resolucions judicials que deixin sense efecte les declaracions de mort, amb expressió de la seva causa. En cas d'aparició del cadàver de la persona declarada morta, s'expedeix certificat de defunció i s'inscriu aquesta amb inclusió de les mencions referides a l'article 126.
3. Un cop practicades les inscripcions referides en els apartats 1 i 2, se'n deixa també constància en els folis oberts d'altres persones on la persona declarada morta és mencionada per raó d'una relació familiar o de l'atribució i exercici de càrrecs i funcions objecte d'inscripció registral.
4. Tenen el deure de promoure la inscripció de la declaració de mort les persones que l'hagin sol·licitat, sens perjudici del que disposa l'article 39. Pot instar també la inscripció qualsevol altra persona que acrediti tenir-hi interès.

Article 131. *Anotació de la sol·licitud de declaració de mort*

La sol·licitud de declaració de mort en procediment de jurisdicció voluntària pot ser objecte d'anotació en el Registre Civil, a instància dels sol·licitants, del Ministeri Fiscal o del mateix òrgan jurisdiccional.

Títol VI. La publicitat registral

Article 132. *Mitjans de publicitat*

1. La publicitat de les dades que consten en el Registre Civil es realitza mitjançant l'expedició i lliurament de certificacions.
2. Les certificacions reproduïxen o extreuen exclusivament dades contingudes en els folis personals del Registre.
3. Les certificacions s'expedeixen preferentment per mitjans electrònics. Per via reglamentària s'ha d'establir les persones i institucions obligades a rebre-les d'aquesta manera i els casos en què es poden expedir en altres formats.
4. Amb caràcter excepcional i amb fins d'investigació familiar, històrica o científica, es pot autoritzar l'accés a la informació registral en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 133. *Competència per expedir certificacions*

Les certificacions són signades pels registradors titular o suplent. Tanmateix, ambdós poden delegar la signatura en un altre funcionari del Registre Civil. La delegació s'ha de publicar a la seu electrònica del Registre Civil.

Article 134. *Classes de certificacions*

1. El Registre Civil expedeix certificacions literals i en extracte.
2. En cas que no hi hagi cap assentament del fet o acte del qual es pretén una certificació, s'expedeix una certificació negativa.

Article 135. *Certificacions literals*

1. Les certificacions literals contenen el text íntegre dels assentaments d'inscripció o anotació als quals es refereixen, amb totes les dades que s'hi mencionin.
2. L'expedició de certificacions literals queda subjecta a les limitacions establertes pels articles 138 i 139, relatius a la publicitat restringida.

Article 136. *Certificacions en extracte*

1. Les certificacions en extracte contenen les dades especificades per via reglamentària per al tipus d'assentament objecte de la certificació que es tracti, incloent, si escau, dades d'assentaments complementaris.
2. Totes les persones estan legitimades per demanar certificacions en extracte de les inscripcions de naixement, matrimoni, unió estable de parella, defunció o declaració de mort, de conformitat amb el que estableix l'article 23, amb les limitacions que es puguin establir per via reglamentària.

Article 137. *Publicitat d'assentaments amb irregularitats*

Quan es lliurin certificacions d'un assentament que contingui irregularitats, deficiències o llacunes no rectificades, se n'ha de fer menció expressa en la certificació.

Article 138. *Dades amb publicitat restringida*

Són objecte de publicitat restringida els assentaments i les mencions contingudes en inscripcions o anotacions que facin referència a les dades especialment protegides:

- a) La modificació de la menció registral del sexe i els canvis de nom per raó d'identitat de gènere.
- b) La menció de la identitat de la mare per naturalesa, si ha renunciat a assumir la maternitat.
- c) La filiació adoptiva i la desconeixuda.
- d) La suspensió o la privació de l'autoritat parental.
- e) Els canvis de cognom per raó de la constitució d'una adopció, per raó de violència de gènere o per raó de la privació de l'autoritat parental.
- f) Les defuncions prenatales.

Article 139. *Legitimació per a l'accés a dades de publicitat restringida*

1. Estan legitimats per a sol·licitar l'expedició de certificacions literals de les dades objecte de publicitat restringida:

- a) Les mateixes persones a les quals es refereixen els assentaments, els seus representants legals i les persones que els presten suports de caràcter representatiu per raó de discapacitat.
- b) Els descendents, els ascendents, el cònjuge o parella en unió estable i els hereus de les persones a les quals es refereixen els assentaments.
- c) El Ministeri Fiscal i els òrgans jurisdiccionals.

2. L'expedició de certificacions que hagin d'incloure dades objecte de publicitat restringida, fora de la seva sol·licitud per les persones legitimades d'acord amb l'apartat 1, ha de ser autoritzada pel tribunal al qual correspongui per torn de jurisdicció voluntària.

3. En els supòsits de rectificació de la menció registral del sexe i altres en què puguin veure's afectats els interessos generals, les autoritats públiques poden tenir accés a les dades objecte de publicitat restringida si ho justifiquen motivadament en atenció a la tutela dels dits interessos generals o, si escau, d'interessos legítims de terceres persones. L'autorització per a l'accés a la referida informació per part de les autoritats públiques serà atorgada pel registrador.

Article 140. *Publicitat de la filiació adoptiva*

1. En les certificacions en extracte de naixement dels fills adoptius, s'ha de mencionar la filiació respecte dels pares adoptius. Aquestes certificacions només donen fe del mateix naixement, de la seva data i lloc i del sexe de la persona inscrita.

2. La filiació per naturalesa de la persona adoptada, si és coneguda, només es pot mencionar en les certificacions de naixement en extracte si la persona adoptada ho demana o hi consent. Tanmateix, les certificacions expedides per a la seva aportació als expedients de celebració de matrimoni o de constitució d'unió estable de parella de la persona inscrita han de mencionar sempre tant la filiació adoptiva com la natural si és coneguda.

Article 141. *Sol·licitud de certificacions per l'autoritat eclesiàstica*

1. En la instrucció d'expedients de celebració de matrimoni, tramitació de dispensa d'impediments o substanciació de causes de separació, dissolució o nul·litat de matrimonis canònics, l'autoritat eclesiàstica, havent-ne assabentat prèviament als interessats, pot sol·licitar el lliurament de certificacions literals de matrimoni i de naixement de fills, sense limitació per raó de la classe de filiació.

2. A les sol·licituds a què es refereix l'apartat 1, l'autoritat eclesiàstica ha d'adjuntar-hi un certificat emanat de la mateixa autoritat que acrediti que està instruint un expedient matrimonial, tramitant una dispensa o substanciant algun dels processos referits.

Article 142. *Accés a dades i documentació registral per l'autoritat judicial*

1. A efectes de substanciar les actuacions que competeixen als tribunals d'acord amb aquesta Llei, els òrgans judicials tenen accés per via telemàtica a les dades del Registre Civil i poden sol·licitar-ne certificacions i còpia de la documentació necessària mitjançant ofici.

2. En els procediments disciplinaris i penals relatius a l'estat civil, els òrgans judicials tenen les mateixes facultats referides en l'apartat 1 i, si el procediment té per objecte documents en suport paper, poden desplaçar-los únicament a efectes de la prova judicial. Els òrgans judicials no poden ordenar-ne el comís o la destrucció, encara que el seu contingut sigui declarat nul per sentència ferma o constitueixi el cos d'un delictes.

Article 143. *Publicitat de documentació arxivada o incorporada a actuacions registrals*

El règim jurídic de publicitat ordinària i restringida regulat en aquest Títol s'aplica també al lliurament de certificacions o còpies autèntiques dels documents arxivats o incorporats a actuacions i expedients registrals.

Títol VII. Dret internacional privat

Capítol primer. Competències del Registre Civil per raó de la matèria

Article 144. *Competència en matèria de naixements*

S'han d'inscriure al Registre Civil:

- a) Tots els naixements esdevinguts al Principat d'Andorra.
- b) Els naixements esdevinguts a l'estranger sempre que almenys un dels progenitors tingui la nacionalitat andorrana o tingui la residència legal, efectiva i permanent a Andorra.

Article 145. *Competència en matèria de filiació adoptiva*

1. S'han d'inscriure al Registre Civil:

- a) Les adopcions constituïdes al Principat d'Andorra, sigui quina sigui la nacionalitat i la residència de la persona o persones adoptants o de les adoptades.
- b) Les adopcions de persones de nacionalitat andorrana constituïdes a l'estranger, amb independència de la nacionalitat i la residència de la persona o les persones adoptants.
- c) Les adopcions de persones estrangeres constituïdes a l'estranger, sempre que l'adoptant o almenys un dels dos adoptants tingui la nacionalitat andorrana o residència legal, efectiva i permanent a Andorra.

2. Les regles de competència per a la inscripció de les adopcions s'estenen també a la preadopció, en cas d'haver-se constituït.

Article 146. *Competència en matèria d'autoritat parental i representació legal de menors*

1. S'han d'inscriure al Registre Civil les vicissituds relatives a la titularitat o l'exercici de l'autoritat parental, a la tutela de menors o a altres modalitats de representació legal de menors si afecten:

- a) Persones de nacionalitat andorrana o amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra, amb independència de si l'afectació és fruit d'una resolució dictada per òrgans jurisdiccionals andorrans o estrangers.
- b) Persones estrangeres no residents a Andorra, si les resolucions en aquestes matèries han estat dictades per òrgans jurisdiccionals andorrans.

2. En cas que el naixement dels pares, dels tutors o les altres persones amb funcions de representació legal, o el naixement dels fills o dels menors tutelats o subjectes a alguna altra modalitat de representació legal no constin inscrits en el Registre Civil, s'ha d'efectuar una anotació del naixement i la seva data, fent constar que es realitza l'assentament a l'efecte únic de servir de suport a la inscripció corresponent.

Article 147. *Competència en matèria d'emancipació i curatela de menors*

1. S'han d'inscriure en el Registre Civil l'emancipació i la constitució de la curatela de menors si afecten:

- a) Persones emancipades al Principat d'Andorra.
- b) Persones de nacionalitat andorrana emancipades a l'estranger.

2. Es poden també inscriure en el Registre Civil aquests mateixos actes, a instàncies de la persona emancipada o del seu curador, si són estrangers amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra i l'emancipació s'ha efectuat en un altre país.

Article 148. *Competència en matèria matrimonial*

1. S'han d'inscriure al Registre Civil:

- a) Els matrimonis civils i canònics celebrats al Principat d'Andorra.
- b) Els matrimonis civils, canònics o contrets en una altra forma que produeix efectes civils, que s'hagin celebrat a l'estranger si, en el moment de la celebració, almenys un dels cònjuges és andorrà o té residència legal, efectiva i permanent a Andorra.

2. En cas d'adquisició de la nacionalitat andorrana o de la residència legal, efectiva i permanent a Andorra després de la celebració del matrimoni, aquest pot ser inscrit en el Registre Civil a instàncies de qualsevol dels cònjuges.

Article 149. *Competència en matèria de règim econòmic matrimonial*

1. S'han d'inscriure al Registre Civil:

- a) Els pactes acordats en capítols matrimonials atorgats a Andorra i les resolucions judicials dictades per òrgans jurisdiccionals andorrans que afectin el règim econòmic matrimonial.
- b) Els pactes acordats en capítols matrimonials o instruments anàlegs atorgats a l'estranger i les resolucions judicials dictades per òrgans jurisdiccionals estrangers que afectin el règim econòmic matrimonial de matrimonis inscrits en el Registre Civil del Principat d'Andorra.

2. Poden també ser inscrits al Registre Civil els pactes entre cònjuges estrangers amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra que afectin el règim econòmic del seu matrimoni celebrat a l'estranger, a petició conjunta d'ambdós.

3. Si el matrimoni al qual es refereixen els pactes o resolucions esmentats en els apartats 1 i 2 no està inscrit en el Registre Civil, cal instar prèviament o conjuntament la seva inscripció.

Article 150. *Competència en matèria de nul·litat matrimonial, separació i divorci*

1. En matèria de nul·litat matrimonial, separació o divorci, s'han d'inscriure al Registre Civil:

- a) Les sentències fermes dictades al Principat d'Andorra.
- b) Les sentències fermes dictades a l'estranger, o els acords de dissolució formalitzats notarialment també a l'estranger, que declarin la nul·litat matrimonial, la separació o el divorci de matrimonis civils inscrits, o inscriptibles d'acord amb aquesta llei, en el Registre Civil del Principat d'Andorra.
- c) Les sentències o altres resolucions canòniques fermes sobre dissolució o nul·litat del vincle matrimonial, relatives als matrimonis canònics inscrits, o inscriptibles d'acord amb aquesta llei, en el Registre Civil del Principat d'Andorra.

2. Si el matrimoni al qual es refereixen les sentències, resolucions o acords de separació, divorci, dissolució o nul·litat esmentats en l'apartat 1 no està inscrit en el Registre Civil, cal instar prèviament o conjuntament la seva anotació.

Article 151. *Competència en matèria d'unions estables de parella*

En matèria d'unions estables de parella, s'inscriuen al Registre Civil només les constituïdes al Principat d'Andorra.

Article 152. *Competència en matèria de mesures de suport*

S'han d'inscriure al Registre Civil les mesures de suport per a l'exercici de la capacitat jurídica:

- a) Si s'han atorgat en escriptura pública a Andorra o s'han dictat pels òrgans jurisdiccionals andorrans.
- b) Si s'han establert o s'han dictat a l'estranger a favor de persones de nacionalitat andorrana o amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra.

Article 153. *Competència en matèria de patrimonis protegits*

1. Es poden inscriure en el Registre Civil la constitució i administració de patrimonis protegits si ha tingut lloc en escriptura pública atorgada a Andorra.

2. Es poden també inscriure en el Registre Civil, a instàncies de les persones constituents o de les administradores, la constitució de patrimonis protegits feta a l'estranger si en el patrimoni hi ha béns o drets situats a Andorra.

Article 154. *Competència en matèria de desaparició i d'absència*

S'han d'inscriure al Registre Civil les resolucions fermes en matèria de desaparició i absència en els supòsits següents:

- a) Les dictades per òrgans jurisdiccionals andorrans.

b) Les dictades per òrgans jurisdiccionals o administratius estrangers respecte de persones de nacionalitat andorrana o amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra.

Article 155. *Competència en matèria de defunció*

S'han d'inscriure al Registre Civil:

- a) Totes les defuncions esdevingudes al Principat d'Andorra o quan hi hagi estat trobat el cadàver.
- b) La defunció de les persones de nacionalitat andorrana o de les persones amb residència legal, efectiva i permanent a Andorra que s'hagi esdevingut a l'estranger o quan el cadàver hagi estat trobat a l'estranger.

Capítol segon. Accés al Registre Civil de resolucions i documents públics estrangers

Article 156. *Accés de documents estrangers i equivalència de funcions*

1. Els documents judicials i extrajudicials estrangers tenen accés al Registre Civil com a títols d'inscripció o anotació d'acord amb el que estableixen els convenis o acords internacionals ratificats per Andorra i les disposicions d'aquesta Llei.
2. Les resolucions dictades per òrgans jurisdiccionals estrangers només són títol d'inscripció en el Registre Civil si són fermes i definitives. Altrament, només poden ser objecte d'anotació.
3. Les resolucions dictades per autoritats no judicials estrangeres gaudeixen del mateix règim d'accés que les resolucions dictades per òrgans jurisdiccionals estrangers si la seva competència es correspon amb la dels tribunals andorrans.

Article 157. *Autenticitat i traducció*

1. Els documents judicials i extrajudicials estrangers que s'aportin com a títol d'inscripció o anotació en el Registre Civil han de contenir la postil·la, o si escau la legalització, amb els requisits necessaris per ser considerats autèntics a Andorra. La legalització no és necessària per als documents lliurats o intervinguts per autoritats de països que no exigeixin la legalització dels documents andorrans.
2. Els documents judicials o extrajudicials escrits en llengua estrangera han d'anar acompanyats de la traducció corresponent al català d'acord amb el que disposa el marc legal vigent en matèria de traducció i/o interpretació jurades. Tanmateix, el registrador pot eximir d'aquest requisit quan tingui un coneixement suficient de la llengua estrangera en què estigui redactat el document.

Article 158. *Resolucions judicials estrangeres*

1. L'accés al Registre Civil de resolucions dictades per òrgans jurisdiccionals estrangers requereix el seu reconeixement, que es duu a terme prèviament per l'òrgan jurisdiccional andorrà competent en procediment d'exequàtur, llevat dels casos en què aquesta Llei permet que el faci directament el registrador civil.
2. Mentre no siguin reconegudes, les resolucions judicials estrangeres poden ser objecte d'anotació a petició de qualsevol interessat o del Ministeri Fiscal en l'àmbit de la seva competència.

Article 159. *Documents públics estrangers*

1. Els documents públics estrangers que han de servir com a títol d'accés al Registre Civil han de complir els requisits següents:
 - a) Que en l'atorgament del document s'hagin observat els requisits exigits en el país de provenença perquè el document tingui efectes probatoris i de fe pública.
 - b) Que l'autoritat estrangera hagi intervingut en l'atorgament del document desenvolupant funcions equivalents a les que exerceixen les autoritats andorranes en la matèria de què es tracti o que, tractant-se d'una certificació estesa en registre estranger, aquest tingui garanties anàlogues a les requerides per a la inscripció per la llei andorrana, quant als fets dels quals dona fe.
 - c) Que el fet o acte contingut en el document sigui vàlid conforme a l'ordenament designat per les normes andorranes de dret internacional privat.
 - d) Que la inscripció del document estranger no resulti manifestament incompatible amb l'ordre públic andorrà.

2. Als efectes que les certificacions d'assentaments d'estat civil estesos en registres estrangers puguin causar inscripció en el Registre Civil del Principat d'Andorra, el registrador ha d'actuar segons el que resulti dels termes de l'assentament estranger que es desitja traslladar, o del títol documental aportat per al trasllat o, en defecte de tot això, de la prova complementària que es practiqui per altres mitjans.

Article 160. *Documents canònics*

1. Les certificacions de celebració de matrimoni canònic a l'estranger lliurades per òrgan canònic competent són títol d'accés al Registre Civil si són notificades a través de l'ordinari d'Andorra.

2. La inscripció de sentències o resolucions canòniques fermes i definitives sobre dissolució o nul·litat del vincle matrimonial requereix que compleixin els requisits generals previstos per la llei per a les resolucions canòniques i el seu previ reconeixement per la jurisdicció civil.

Article 161. *Declaracions de coneixement o voluntat*

Les declaracions de coneixement o de voluntat que constitueixen títol d'accés al Registre Civil d'Andorra efectuades davant de la persona encarregada del Registre Civil i que afecten l'estat civil de les persones es formulen d'acord amb allò previst en aquesta llei amb independència que els fets i actes s'hagin d'ajustar a la llei que correspongui aplicar de conformitat amb les normes andorranes de dret internacional privat.

Article 162. *Acreditació del contingut i vigència de la llei estrangera aplicable als fets i actes relatius a l'estat civil*

1. Quan correspongui aplicar una llei estrangera, qui promou el procediment registral n'ha d'acreditar el contingut i vigència aportant informe d'autoritat pública andorrana o del país la llei del qual hagi de ser aplicada, llevat que la persona encarregada del Registre Civil andorrà conegui de forma suficient la llei estrangera que escau aplicar.

2. La manca d'acreditació del contingut i vigència de la llei estrangera comporta la denegació de la inscripció.

Disposició addicional primera. *Comunicació de naixements i defuncions pels centres sanitaris*

L'Administració competent en matèria de Registre Civil, en cooperació amb els establiments sanitaris andorrans, ha d'establir protocols que facilitin la comunicació per mitjans segurs d'identificació i signatura electrònica dels naixements i les defuncions que tinguin lloc en aquests establiments, mitjançant la remissió al Registre Civil de formularis oficials degudament emplenats, acompanyats dels certificats mèdics expedits pel facultatiu d'acord amb la llei.

Disposició addicional segona. *Aplicació analògica*

Les disposicions de l'apartat 3 de l'article 72 es poden aplicar, per via analògica, en cas de filiació constituïda mitjançant gestació per substitució.

Disposició addicional tercera. *Integració del Registre d'Unions Estables de Parella*

A l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Registre d'Unions Estables de Parella quedarà automàticament integrat al Registre Civil.

Disposició transitòria primera. *Procediments en tramitació*

1. Els expedients i procediments en curs en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei continuaran la seva tramitació amb aplicació de la normativa vigent en el moment de la seva incoació. Les inscripcions o anotacions que se'n derivin es practicaran en els llibres i seccions del Registre preexistents a aquesta llei. Es manté l'historial complet i la traçabilitat dels assentaments antics.

2. Els representants legals de les persones que a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei siguin menors d'edat poden sol·licitar la modificació del lloc de naixement del menor, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 72 i la disposició addicional segona, en el termini màxim d'un any des de la data referida.

Disposició transitòria segona. Trasllat de les dades registrals als nous folis personals

1. El registre electrònic ha d'iniciar la seva activitat en el termini màxim de vuit anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Mentre no s'hagi iniciat el registre electrònic, la documentació ha de continuar portant-se en suport paper i els assentaments es practicaran en els llibres regulats per la normativa anterior. Tot assentament nou ha de tenir una referència electrònica temporal fins a l'obertura del foli.

2. Totes les inscripcions i anotacions que s'hagin de practicar en el Registre Civil a partir de l'entrada en activitat del registre electrònic, a excepció de les que derivin de procediments iniciats amb anterioritat, determinaran l'obertura de folis personals a la persona o a les persones a les quals es refereixin.

3. L'obertura dels folis personals comportarà el trasllat simultani als mateixos de totes les dades relatives a la persona en qüestió contingudes en les seccions primera i segona del Registre. En cas de no haver-hi en el Registre assentaments previs relatius a la persona a qui s'hagi d'obrir foli, es procedirà d'acord amb el que disposa l'article 19.3 d'aquesta Llei.

4. Per excepció al que estableix l'apartat 2, les inscripcions de defunció o declaració de mort de persones que no tinguin obert foli personal es practicaran en el llibre de defuncions, sense obrir nou foli a la persona difunta o declarada morta.

5. Sens perjudici d'allò que disposa l'apartat 2, l'administració de la qual depèn funcionalment el Registre Civil ha d'adoptar les disposicions necessàries per a facilitar el trasllat progressiu de totes les dades que consten en els llibres i seccions del Registre al nou Registre electrònic, mitjançant l'obertura dels folis personals corresponents i incorporant-hi les dades que hi ha d'estar assentades. El trasllat referit ha de finalitzar-se en el termini màxim de tres anys a partir del moment en què entri en activitat el registre electrònic.

Disposició transitòria tercera. Publicitat formal

La publicitat formal de les dades contingudes en els llibres i seccions del Registre Civil preexistents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es farà efectiva amb aplicació de les normes vigents en el moment de sol·licitar-la, si bé les certificacions es podran continuar expedint també en els formats previstos en la llei anterior ateses les circumstàncies del servei.

Disposició derogatòria única

Es deroguen la Llei del Registre Civil, de l'11 de juliol de 1996 i totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposin al que s'estableix en aquesta Llei.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família

1. Es modifica la lletra e) de l'article 147 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queda redactada de la manera següent:

"Article 147. Requisits
[...]

e) Inscriure la unió en el Registre Civil."

2. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 148 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queden redactats de la manera següent:

"Article 148. Expedient previ i inscripció

1. Per constituir la unió estable de parella cal promoure un expedient previ davant el Registre Civil. Els convivents han de presentar una sol·licitud acompanyada dels documents següents:

- a) Certificat de naixement dels dos membres de la parella i, si escau, dels fills comuns.
- b) Certificat d'estat civil.
- c) Còpia del passaport o del document d'identitat en vigor.

- d) Certificat de residència dels dos membres de la parella. Queden exemptes de complir aquest requisit documental les persones de nacionalitat andorrana.
- e) Declaració jurada de convivència.
- f) Declaració jurada de dos testimonis conforme tenen constància de la convivència duradora de la parella.
- g) Conveni privat signat pels convivents i protocol·litzat notarialment, en el qual regulin la relació personal i patrimonial derivada de la convivència, els drets i deures respectius i els efectes que eventualment hagi de produir el cessament de la unió.

[...]

3. La inscripció de la unió al Registre té lloc un cop transcorregut el termini de sis mesos d'ençà del moment en què es promou l'expedient previ. No obstant això, la unió estable pren efectes entre els membres de la parella des del moment en què es promou l'expedient previ".

3. Es modifica l'article 149 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queda redactat de la manera següent:

"Article 149. Publicitat

La constitució, existència i extinció de les unions estables de parella s'acredita mitjançant certificació del Registre Civil a petició de qualsevol dels membres de la parella o de persona que justifiqui tenir-hi un interès legítim."

4. Es modifiquen els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 153 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queden redactats de la manera següent:

"Article 153. Causes i formalització

[...]

2. En cas que els convivents decideixin de mutu acord posar fi a la seva relació, han d'instar la inscripció de l'extinció de la unió estable de parella en el Registre Civil aportant l'acord d'extinció formalitzat fefaentment.

3. Si un dels convivents decideix posar fi a la unió estable de parella per voluntat unilateral, ha de notificar-ho fefaentment a l'altre i instar simultàniament la inscripció de l'extinció de la unió en el Registre Civil trametent una còpia de la notificació.

4. En cas de matrimoni entre els convivents o de defunció o declaració de mort d'un d'ambdós, l'extinció de la unió estable de parella s'inscriu d'ofici tan bon punt consti en el Registre la celebració del matrimoni o la dita defunció o declaració de mort. Ambdós contraents, en cas de matrimoni, o el convivent supervivent, en cas d'extinció per mort, tenen el deure de trametre el certificat corresponent al Registre Civil, sens perjudici que ho faci qualsevol altra persona interessada o legalment obligada.

5. L'extinció de la unió en vida dels convivents produeix efectes entre ambdós des de la data en què s'acorda o des de la recepció de la notificació de la voluntat unilateral feta per un d'ells a l'altre de posar fi a la unió. Respecte de terceres persones, produeix efectes des de la data de la constància registral de l'extinció de la unió."

5. Es modifica l'apartat 3 de l'article 154 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queda redactat de la manera següent:

"Article 154. Efectes de l'extinció

[...]

3. Els exconvivents no poden tornar a constituir una unió estable de parella amb una altra persona fins que no s'hagi inscrit l'extinció de la unió anterior en el Registre Civil. Són nuls els actes que contravinguin aquesta prohibició."

6. Es modifica l'article 198 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, i que queda redactat de la manera següent:

"Article 198. *Termini per constituir l'adopció*

1. Esdevinguda ferma la preadopció, el termini per constituir l'adopció el determina el servei especialitzat d'adopcions del Govern, en funció de les circumstàncies particulars de cada cas i sempre en consideració a l'interès superior del menor.

2. Durant el període de preadopció, el servei especialitzat d'adopcions del Govern ha de supervisar i avaluar l'adaptació de l'infant o l'adolescent a la família preadoptiva."

7. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 233 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queda redactada de la manera següent:

"Article 233. *Persones obligades recíprocament*

[...]

a) Els cònjuges i els convivents en unió estable de parella constituïda d'acord amb aquesta llei, mentre perduri el vincle matrimonial o no consti l'extinció de la unió en el Registre Civil.
[...]."

8. Es modifica l'article 244 de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queda redactat de la manera següent:

"Article 244. *Competència de les autoritats andorranes per celebrar el matrimoni civil i per inscriure la unió estable de parella al Registre Civil*

1. Les autoritats andorranes són competents per autoritzar i celebrar el matrimoni i per inscriure la unió estable de parella al Registre Civil si ambdós contraents o convivents, segons el cas, o almenys un d'ells són andorrans o si ambdós contraents o convivents, segons el cas, o almenys un d'ells tenen la residència legal, efectiva i permanent al Principat d'Andorra.

2. A l'efecte d'acreditar la residència legal, efectiva i permanent al Principat d'Andorra, no s'admeten en cap cas les autoritzacions d'immigració temporal."

9. Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional tercera de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, que queda redactada de la manera següent:

"Disposició addicional tercera. Equiparació a efectes determinats del matrimoni i de la unió estable de parella

1. Als efectes de la legislació d'arrendament de finques urbanes, de les relacions derivades de l'acció protectora de la seguretat social, dels serveis socials i sociosanitaris, de la legislació fiscal i de la legislació laboral i de la funció pública, les unions estables de parella inscrites en el Registre Civil s'equiparen al matrimoni.

[...]."

Disposició final segona. Modificació de la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil

1. S'addiciona l'apartat 5 a l'article 350 de la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil; article que queda redactat de la manera següent:

"Article 350. *Disposicions generals*

1. En tots els processos, les costes de la primera instància s'imposen a les parts a les quals el tribunal ha desestimat totes les pretensions que han exercit.

2. L'estimació substancial de les pretensions exercides per les parts s'equipara a l'estimació íntegra d'aquestes pretensions a l'efecte d'imposar les costes processals. No obstant això, en cas que concorrin dubtes fàctics o jurídics, o altres circumstàncies motivades que hagi apreciat el tribunal, no s'imposen les costes processals a cap de les parts.

3. Si el tribunal estima parcialment les pretensions exercides per les parts, cada part satisfà les costes processals que hagi ocasionat a instància seva i també satisfà les costes comunes per meitat. No obstant això, si el tribunal aprecia temeritat d'alguna de les parts en exercir les seves pretensions, pot imposar les costes processals a aquesta part.

4. El tribunal pot limitar de forma motivada la quantitat màxima que les parts poden percebre en concepte de costes processals.

5. En cap cas s'imposen les costes al Ministeri Fiscal en els procediments en què intervé com a part."

2. Es modifica l'apartat 2 de l'article 428 de la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil, que queda redactat de la manera següent:

"Article 428. *Criteris per al reconeixement i l'execució de resolucions judicials fermes estrangeres*

[...]

2. En absència de conveni internacional, les resolucions judicials fermes dictades per tribunals estrangers es poden executar a Andorra en cas que així ho decideixi el tribunal competent en virtut del procediment d'exequàtur que estableix l'article 429 i que té com a objecte verificar i controlar que la resolució judicial estrangera que es pretén reconèixer compleixi cumulativament els requisits següents:

a) La manca de contrarietat manifesta amb l'ordre públic nacional i internacional.

b) La competència de la jurisdicció que ha dictat la resolució.

c) La regularitat del procediment que s'ha seguit davant la jurisdicció estrangera, en particular, una correcta notificació del demandat que garanteixi que s'hagi pogut defensar degudament en el procediment seguit davant aquesta jurisdicció.

d) La manca d'incompatibilitat de la resolució estrangera amb una dictada a Andorra o amb una dictada amb anterioritat a l'estranger, quan en aquesta resolució concorrin les condicions necessàries per al seu reconeixement a Andorra.

[...]"

Disposició final tercera. Modificació de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort

1. Se suprimeixen el Capítol V del Títol IV, intitulat *Béns troncats*, i els articles 260 i 261 de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort, els quals queden sense contingut.

2. Es modifiquen les lletres c) i e) de l'apartat 2 de l'article 278 de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort, que queda redactat de la manera següent:

"Article 278. *El desheretament i les seves causes*

[...]

2. Són causes de desheretament que permeten privar de la llegítima als legitimaris:

[...]

c) El maltractament greu, inclòs el psicològic, al testador, al seu cònjuge unit en matrimoni o convivent en unió estable de parella, o als ascendents o descendents del testador.

[...]

e) L'absència continuada de relació familiar entre el causant i el legitimari, sempre que sigui imputable a aquest darrer."

3. Es modifica l'apartat 1 de l'article 281 de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort, que queda redactat de la manera següent:

"Article 281. Impugnació del desheretament

1. Si el legitimari desheretat impugna el desheretament, la prova de la causa correspon a l'hereu. S'exceptua el supòsit de la lletra e) de l'article 278, en el que la prova de l'existència de relació familiar correspon a la persona legitimària.

[...]."

4. Es modifica l'apartat 3 de la disposició transitòria sisena intitulada *Heretaments* de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort, que queda redactat de la manera següent:

"Sisena. Heretaments

[...]

3. Els heretaments a favor dels fills dels contraents convinguts abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen pel dret vigent en el moment del seu atorgament. Tanmateix, la facultat de designació d'hereu entre els fills o descendents del causant inclourà la facultat de distribuir l'herència entre ells en les parts iguals o desiguals que el causant o, en cas de mort sense haver fet la designació, el seu cònjuge estableixin, com també la facultat de fer atribucions a títol de donació o de llegat als fills o descendents que no siguin instituïts hereus.

Així mateix, els parents consanguinis més pròxims, un per cada línia dels progenitors, podran també efectuar la distribució de l'herència a favor d'un fill o descendents o, si són més d'un, a parts iguals o desiguals entre els fills o descendents i efectuar atribucions a títol de donació o de llegat als fills o descendents que no institueixen hereus, de conformitat amb les instruccions rebudes pel causant. Els parents no podran imposar gravàmens, càrregues ni limitacions als instituïts.

A manca d'instruccions, o si no s'assoleix un acord entre els parents, només podran efectuar una distribució igualitària de l'herència entre els fills o descendents, en lloc del premort, entre els seus descendents per estirps.

En relació amb aquests heretaments, es reconeix l'eficàcia de les modificacions de capítols matrimonials convingudes per ambdós cònjuges per l'atorgant supervivent i el fill o fills de l'atorgant premort, com també l'eficàcia dels actes de disposició entre vius, a títol oneros o gratuït, o per causa de mort, a títol de llegat, fetes pel dit atorgant a favor dels seus hereus o descendents. [...]"

Disposició final quarta. Interoperabilitat i seguretat

El Govern ha d'elaborar i aprovar, en un termini màxim de dotze mesos a partir de l'aprovació de la Llei, les normes tècniques d'interoperabilitat per a possibilitar l'intercanvi de dades i d'informació entre les administracions públiques, amb els diferents organismes i amb la ciutadania.

Disposició final cinquena. Caràcter de llei qualificada

Els articles 7, 9 i 10 així com la disposició final primera d'aquesta Llei tenen caràcter de llei qualificada.

Disposició final sisena. Desplegament reglamentari

El Govern ha d'aprovar les normes reglamentàries necessàries per al desenvolupament d'aquesta Llei en el termini màxim de sis mesos des de la seva entrada en vigor.

Disposició final setena. Textos consolidats

S'encomana al Govern, en els termes previstos a l'article 116 del Reglament del Consell General, que en el termini màxim de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra* presenti al Consell General els projectes de consolidació de la Llei 30/2022, del 21 de juliol, qualificada de la persona i de la família, de la Llei 22/2021, del 17 de setembre, de text consolidat del Codi de procediment civil, i de la Llei 46/2014, del 18 de desembre, de la successió per causa de mort, amb la incorporació de totes les modificacions que s'hi han produït.

Disposició final vuitena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Casa de la Vall, 7 de maig del 2026

Carles Ensenyat Reig
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Emmanuel Macron
Copríncep d'Andorra
President de la República Francesa